

บทที่ ๑ บทนำ

๑.๑ ลักษณะของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งแสดงถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด อำเภอ และแผนชุมชน

๑.๑.๑ ความหมายของแผนยุทธศาสตร์

แผนยุทธศาสตร์ (Strategic Plan) หมายถึง แผนหรือกรอบวิธีการดำเนินงานที่แสดงถึงภารกิจ เป้าหมาย ทิศทางการดำเนินงาน ตลอดจนวิถีทางหรือข้อกำหนดที่องค์กรควรปฏิบัติเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนด ภายใต้ข้อจำกัดของสภาพแวดล้อมภายนอก และขีดความสามารถขององค์กร

๑.๑.๒ การวางแผนยุทธศาสตร์

การวางแผนยุทธศาสตร์ (Strategic Planning) เป็นกระบวนการตัดสินใจเพื่อกำหนดทิศทางในอนาคตขององค์กร โดยกำหนดสภาพการณ์ในอนาคตที่ต้องการบรรลุ และกำหนดแนวทางในการบรรลุสภาพการณ์ที่กำหนดบนพื้นฐานข้อมูลที่รอบด้านอย่างเป็นระบบ

การกำหนดแนวทางที่จะบรรลุสภาพการณ์ในอนาคตที่ต้องการให้เกิด จะต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลที่รอบด้าน กล่าวคือ จะต้องคำนึงถึงข้อมูลในทุกๆ เรื่องที่เกี่ยวข้อง ทั้งสภาพการณ์ที่ต้องการให้เกิด ศักยภาพหรือขีดความสามารถขององค์กร และการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมต่างๆ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และสิ่งแวดล้อม

การกำหนดแนวทางที่จะบรรลุสภาพการณ์ในอนาคตที่ต้องการให้เกิดจะต้องเป็นระบบ กล่าวคือ แนวทางที่กำหนดขึ้นจะต้องดำเนินไปอย่างเป็นขั้นเป็นตอน ซึ่งการวางแผนยุทธศาสตร์จะต้องตอบคำถามหลัก ๓ ประการ คือ

๑. องค์กรกำลังจะก้าวไปทางไหน
๒. สภาพแวดล้อมเป็นอย่างไร
๓. องค์กรจะไปถึงจุดหมายได้อย่างไร

กระบวนการการวางแผนยุทธศาสตร์ (Strategic Planning Processes) มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

๑. กำหนดวิสัยทัศน์ (Vision)
๒. กำหนดพันธกิจ (Mission)
๓. กำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา (Goal)
๔. กำหนดยุทธศาสตร์ (Strategy)
๕. กำหนดแนวทางการพัฒนา

๑.๑.๓ การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา

วิสัยทัศน์ (Vision) หมายถึง สภาพการณ์ที่เราปรารถนาให้เกิดขึ้นในอนาคต

พันธกิจ (Mission) ขอบเขตของบทบาทหน้าที่หลักที่จำเป็นต่อการบรรลุวิสัยทัศน์

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา (Goal) หมายถึง การระบุสภาพที่ต้องการให้สำเร็จ ซึ่งเป็นการกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จของการปฏิบัติงานด้วย

ยุทธศาสตร์ (Strategy) หมายถึง วิธีทางหรือข้อกำหนดที่องค์กรควรปฏิบัติเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนด ภายใต้ข้อจำกัดของสภาพแวดล้อมภายนอก และขีดความสามารถขององค์กร

แนวทางการพัฒนา หมายถึง วิธีการของแต่ละยุทธศาสตร์ที่จะนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์

๑.๑.๔ การวิเคราะห์ศักยภาพ

ในการสร้างหรือกำหนดวิสัยทัศน์ จะต้องศึกษาวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนา หรือการวิเคราะห์ถึงจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค (SWOT analysis)

จุดแข็ง (Strength-S) หมายถึง ทรัพยากรด้านต่างๆ ที่ได้เปรียบหรือส่วนที่เข้มแข็งภายในองค์กรที่สามารถใช้ประโยชน์เพื่อผลักดันให้องค์กรสามารถดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์และภารกิจขององค์กร เช่น ด้านโครงสร้าง ด้านระบบงาน ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านกฎหมาย

จุดอ่อน (Weakness-W) หมายถึง ข้อเสียเปรียบ ข้อผิดพลาดในองค์กรที่เป็นข้อด้อยหรือเป็นข้อจำกัดต่างๆ ที่ส่งผลทำให้ไม่บรรลุวัตถุประสงค์และภารกิจขององค์กร เช่น ด้านโครงสร้าง ด้านระบบงาน ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านกฎหมาย

โอกาส (Opportunity-O) หมายถึง สถานการณ์หรือปัจจัยที่เกิดจากสภาพแวดล้อมที่มีลักษณะเกื้อกูลต่อการบรรลุวัตถุประสงค์และภารกิจขององค์กร เช่น สภาพแวดล้อมภายนอกทั่วไป ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านการเมือง ด้านเทคโนโลยี เป็นต้น สภาพแวดล้อมการดำเนินงาน ได้แก่ ด้านลูกค้า ด้านสถานภาพการแข่งขัน ด้านผู้สนับสนุนปัจจัย ด้านแรงงาน ด้านสถานการณ์นานาชาติ เป็นต้น

อุปสรรค (Threat-T) หมายถึง สถานการณ์หรือปัจจัยที่เกิดจากสภาพแวดล้อมภายนอกที่มีลักษณะเป็นอุปสรรค ขัดขวาง หรือทำให้เกิดผลเสียหาย ผลกระทบในทางลบต่อการบริหารงานขององค์กร เช่น สภาพแวดล้อมภายนอก ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านการเมือง ด้านเทคโนโลยี เป็นต้น สภาพแวดล้อมการดำเนินงาน ได้แก่ ด้านลูกค้า ด้านสถานภาพการแข่งขัน ด้านผู้สนับสนุนปัจจัย ด้านแรงงาน ด้านสถานการณ์นานาชาติ เป็นต้น

การวิเคราะห์ จุดแข็งและจุดอ่อน เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยภายใน ส่วนการวิเคราะห์โอกาสและอุปสรรค เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

๑.๒.๑ เพื่อจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ตอบสนองต่อปัญหา ความต้องการของประชาชน ภายใต้ศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยยาง

๑.๒.๒ เพื่อเป็นกรอบในการพัฒนาในระยะกลาง และเป็นแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยยาง

๑.๒.๓ เพื่อเป็นเครื่องมือในการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยยาง กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยยางกับส่วนราชการ

๑.๒.๔ เพื่อเพิ่มทักษะและขีดความสามารถของบุคลากรภายในองค์การบริหารส่วนตำบล

๑.๒.๕ เพื่อประสานการพัฒนาให้สอดคล้องกันทั้งในระดับส่วนกลาง ภูมิภาคและท้องถิ่น

๑.๓ ขั้นตอนในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

๑.๓.๑ ขั้นตอนการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

- ขั้นตอนที่ ๑ คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นจัดประชุมประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง เพื่อแจ้งแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น รับทราบปัญหาและความต้องการของประชาชน ประเด็นการพัฒนา และประเด็นที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนความช่วยเหลือทางวิชาการ และแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ เพื่อนำมากำหนดแนวทางการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา โดยให้นำข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาจากหน่วยงานต่างๆ และข้อมูลในแผนชุมชนมาพิจารณาประกอบการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาด้วย
- ขั้นตอนที่ ๒ คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น รวบรวมแนวทางและข้อมูล นำมาวิเคราะห์เพื่อจัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา แล้วนำเสนอคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น
- ขั้นตอนที่ ๓ คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นพิจารณาร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา เพื่อเสนอผู้บริหารท้องถิ่น
- ขั้นตอนที่ ๔ ผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา และประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อให้ความเห็นชอบก่อน แล้วผู้บริหารท้องถิ่นจึงพิจารณาอนุมัติและประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาต่อไป

๑.๓.๒ การแจ้งและปิดประกาศแผนพัฒนาท้องถิ่น

หลังจากที่ผู้บริหารท้องถิ่นได้อนุมัติแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาแล้ว ให้ผู้บริหารท้องถิ่นประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาที่อนุมัติแล้ว และนำไปปฏิบัติ รวมทั้งแจ้งสภาท้องถิ่น คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ องค์การบริหารส่วนจังหวัด อำเภอ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และประกาศให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบโดยทั่วกันภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ประกาศใช้ และปิดประกาศโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน

๑.๓.๓ ขั้นตอนการเปลี่ยนแปลงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

- ขั้นตอนที่ ๑ คณะกรรมการพัฒนาสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นจัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงพร้อมเหตุผลและความจำเป็นเสนอคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น
- ขั้นตอนที่ ๒ คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นและประชาคมท้องถิ่นพิจารณาร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาที่เปลี่ยนแปลง เพื่อเสนอผู้บริหารท้องถิ่น
- ขั้นตอนที่ ๓ ผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงและประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาที่เปลี่ยนแปลง

สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อให้ความเห็นชอบก่อน แล้วผู้บริหารท้องถิ่นจึงพิจารณาอนุมัติและประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาต่อไป

๑.๓.๔ กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน

๑. การรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและตัวแทนผู้นำชุมชน
๒. การชี้แจงแนวทางการจัดทำแผนและขอรับทราบข้อมูลปัญหาโดยการประชุม
๓. การรับฟังข้อคิดเห็นปัญหาและข้อเสนอแนะ
๔. การประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อกำหนดแนวทางนโยบายการพัฒนาระหว่างผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล
๕. การประชุมเรื่องปฏิบัติการเพื่อกำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนาของคณะกรรมการ พัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล

๑.๔ ประโยชน์ของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา เป็นการกำหนดทิศทางและประสานการปฏิบัติระหว่างแผนพัฒนาชาติ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอและระหว่างท้องถิ่น เพื่อเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้ องค์การบริหารส่วนตำบลได้พิจารณาอย่างรอบคอบ ให้เห็นถึงความเชื่อมโยงระหว่างแนวทางการดำเนินงานต่างๆ ที่อาจมีความเชื่อมโยงและส่งผลทั้งในเชิงสนับสนุนและเป็นอุปสรรคต่อกัน เพื่อให้องค์การบริหารส่วนตำบล นำมาตัดสินใจ กำหนดแนวทางการดำเนินงานและใช้ทรัพยากรการบริหารของท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดประโยชน์สาธารณะสูงสุด

บทที่ ๒
สภาพทั่วไป และ ข้อมูลพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบล

สภาพทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยยาง

ลักษณะที่ตั้ง / อาณาเขต/ และเขตการปกครอง

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยยางเป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง และได้รับการยกฐานะจากสภาตำบล ขึ้นเป็น “ องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยยาง ” เมื่อเดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๙ ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ครอบคลุมพื้นที่ ๑๒ หมู่ ตั้งอยู่ทางด้านทิศเหนือของจังหวัดนครราชสีมา ตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ (นครราชสีมา – หนองคาย) เป็นระยะทางประมาณ ๑๒๐ กิโลเมตร โดยทางรถยนต์ หรือประมาณ ๘๕ กิโลเมตร โดยทางรถไฟ ตั้งอยู่ในระวางแผนที่อำเภอบัวใหญ่ ระวาง ๕๔๔๐ II เป็นจุดเชื่อมต่อระหว่างจังหวัดนครราชสีมา กับ จังหวัดขอนแก่น และจังหวัดชัยภูมิ

ลักษณะที่ตั้ง

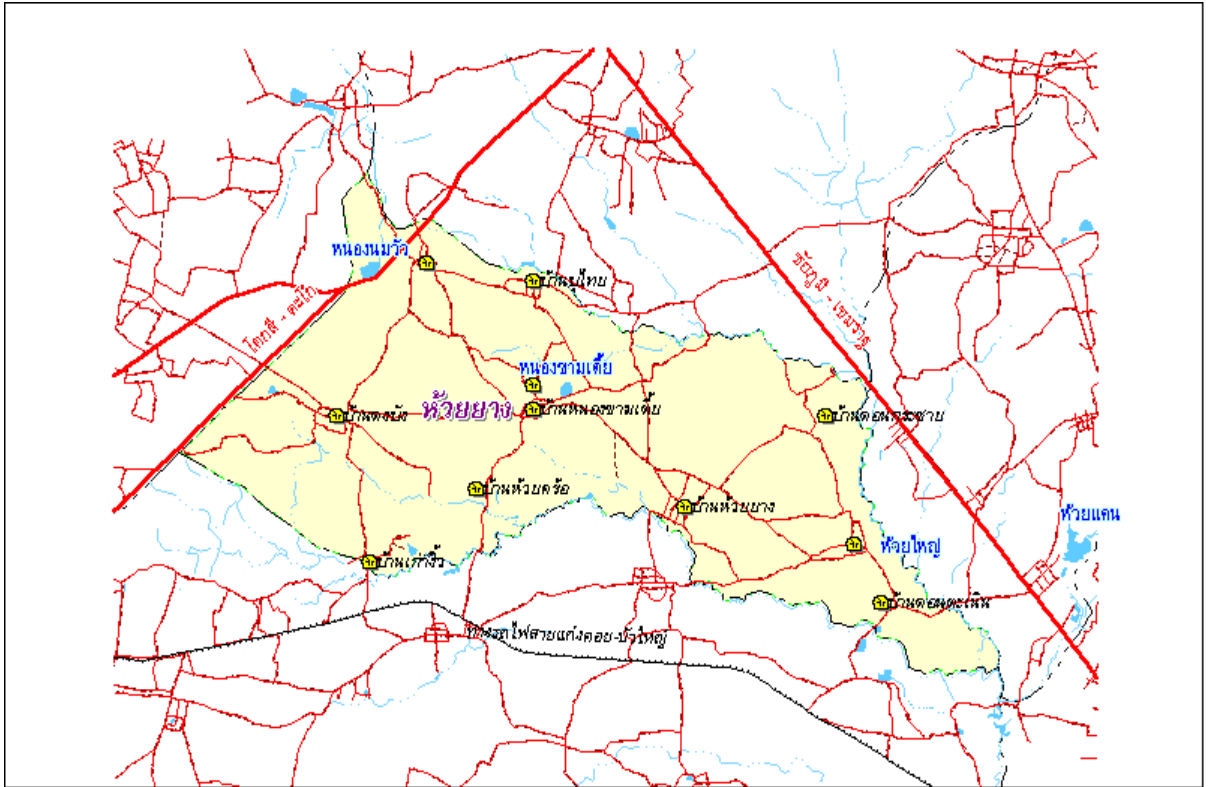
ตำบลห้วยยางอยู่ห่างจากอำเภอบัวใหญ่ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ระยะทางประมาณ ๑๕ กิโลเมตร ห่างจากจังหวัดนครราชสีมา ๑๒๐ กิโลเมตร โดยทางรถยนต์ หรือประมาณ ๘๕ กิโลเมตร โดยทางรถไฟ ตั้งอยู่ในระวางแผนที่อำเภอบัวใหญ่ ระวาง ๕๔๔๐ II โดยอยู่ในพิกัด ดังนี้

จากทิศเหนือบริเวณพิกัด ๔๘PTC๑๐๕๓๓๘ ไปตามทางสาธารณประโยชน์ ทางทิศ ตะวันออก ถึง ทางหลวงแผ่นดินสายตะโก - โคนสี บริเวณพิกัด ๔๘PTTC๑๑๔๓๓๕ ข้ามทางหลวงแผ่นดิน สายตะโก - โคนสี ไปตามทางสาธารณประโยชน์ ถึง ลำห้วยใหญ่ บริเวณพิกัด ๔๘PTTC๑๒๕๓๒๔ ไปทางทิศตะวันออก จนถึงพิกัด ๔๘PTC๒๑๘๒๕๔ จากพิกัด ๔๘PTC๒๑๘๒๕๔ ไปทางทิศตะวันตก ตามลำห้วยยาง ถึง พิกัด ๔๘PTC๒๐๑๒๕๔ จากพิกัด ๔๘PTC๒๐๑๒๕๔ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ตามลำห้วยยาง จนถึงทางหลวงแผ่นดิน สายตะโก - โคนสีบริเวณพิกัด ๔๘PTC๐๖๔๒๘๖ ไปทางทิศ เหนือตามทางหลวงแผ่นดินสายตะโก - โคนสี ถึงบริเวณพิกัด ๔๘PTC๐๙๙๓๒๑ แล้วขึ้นไปทางทิศเหนือ ตามทางสาธารณประโยชน์ จนบรรจบกับบริเวณพิกัด ๔๘PTC๑๐๕๓๓๘

อาณาเขต เนื้อที่โดยประมาณทั้งตำบล ๓๐,๔๔๓ ไร่ หรือ ๕๙.๘๖ ตารางกิโลเมตร มีอาณาเขต ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	ตำบลขุนทอง	อำเภอบัวใหญ่	จังหวัดนครราชสีมา
ทิศใต้	ติดต่อกับ	ตำบลหนองบัวสะอาด	ตำบลหนองแ้งใหญ่	อำเภอบัวใหญ่
			จังหวัดนครราชสีมา	
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	ตำบลด่านช้าง	อำเภอบัวใหญ่	จังหวัดนครราชสีมา
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	ตำบลบึงพะไล	อำเภอแก้งสนามนาง	จังหวัดนครราชสีมา

แผนที่ตำบลห้วยยางโดยสังเขป

ภูมิประเทศ

ตำบลห้วยยาง มีลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบตามลักษณะที่ราบสูงทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดย

ทั่วไปสูงกว่าระดับน้ำทะเลประมาณ ๑๔๐ - ๒๕๐ เมตร โดยเป็นที่ราบเอียงไม่สม่ำเสมอ มีลำห้วยใหญ่ไหลผ่านทางตอนบนและตะวันออกของตำบล และมีลำห้วยค้อ ลำห้วยยางไหลผ่านทางตอนใต้ของตำบล มีหนองน้ำทั้งหนองน้ำธรรมชาติ และหนองน้ำที่ขุดขึ้นมาใหม่กระจายอยู่ทั่วไป แต่ยังมีปริมาณน้ำตามลำห้วยและหนองน้ำ อยู่ในปริมาณน้อย ไม่เพียงพอต่อการอุปโภค บริโภค และเพื่อการเกษตร

จำนวนหมู่บ้าน

ตำบลห้วยยางมีหมู่บ้านทั้งหมด ๑๒ หมู่บ้าน และอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล เต็มทุกหมู่บ้าน

ส่วนท้องถิ่นอื่นในตำบล

- จำนวนเทศบาล - แห่ง
- จำนวนสุขาภิบาล - แห่ง

ประชากร

ประชากรทั้งสิ้น ๗,๕๒๘ คน แยกเป็น ชาย ๓,๗๘๔ คน หญิง ๓,๗๔๔ คน
จำนวนครัวเรือน ๑,๗๙๔ ครัวเรือน มีความหนาแน่นเฉลี่ย ๑๓๐ คน : ตารางกิโลเมตร

บ้าน	หมู่ที่	ครัวเรือน (หลัง)	เพศชาย (คน)	เพศหญิง (คน)	รวมทั้งสิ้น
ด่านช้าง	๑	๑๗๔	๓๖๑	๓๔๒	๗๐๓
ดอนกระชาย	๒	๑๑๑	๒๑๗	๒๐๙	๔๒๖
ห้วยยาง	๓	๑๙๕	๔๐๘	๔๒๒	๘๓๐
ขามเตี้ย	๔	๒๐๕	๔๔๙	๔๖๐	๙๐๙
ห้วยคร้อ	๕	๘๐	๑๗๔	๑๖๖	๓๔๐
ดงบัง	๖	๑๙๙	๓๙๔	๓๖๔	๗๕๘
เก่าจิว	๗	๑๕๒	๒๘๒	๒๙๖	๕๗๘
บุไทย	๘	๑๐๗	๒๕๘	๒๑๓	๔๗๑
หนองหญ้าปล้อง	๙	๑๙๐	๔๓๘	๔๓๑	๘๖๙
สระไผ่	๑๐	๔๙	๑๐๓	๑๑๒	๒๑๕
ดงสว่าง	๑๑	๑๗๗	๔๐๓	๔๑๑	๘๑๔
หนองไผ่งาม	๑๒	๑๕๕	๒๙๗	๓๑๘	๖๑๕
รวมทั้งสิ้น ๑๒ หมู่บ้าน		๑,๗๙๔	๓,๗๘๔	๓,๗๔๔	๗,๕๒๘

๒. สภาพทางเศรษฐกิจ

๒.๑ อาชีพ

ประชากรส่วนใหญ่ของตำบลห้วยยาง ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก คือ ประกอบอาชีพทำนา ทำไร่ เลี้ยงสัตว์ อาชีพอื่น ๆ จะมีการประกอบอาชีพค้าขาย รับจ้างทั่วไป โดยจะเป็นแรงงานรับจ้าง

ในช่วงที่ว่างจากงานภาคเกษตรกรรมแล้ว โดยส่วนมากแล้วจะมีการประกอบอาชีพมากกว่า ๑ อาชีพ เช่น เป็นเกษตรกรและค้าขาย หรือ เกษตรกรและแรงงานรับจ้าง

ในด้านแรงงานของภาคเกษตรกรรม จะใช้แรงงานจากสมาชิกในครัวเรือน โดยมีการจ้างงานในช่วงคานาและเก็บเกี่ยวผลผลิตส่วนนอกภาคเกษตรกรรม พบว่า ประชากรจะรับจ้างในโรงงานอุตสาหกรรม ในเขต อำเภอเมืองนครราชสีมา อำเภอปากช่อง อำเภอปักธงชัย และมีบางส่วนเดินทางไปทำงานในต่างจังหวัด หรือ กรุงเทพฯ ฯ มีบางส่วนเดินทางไปทำงานต่างประเทศ จึงมีรายได้ที่ไม่แน่นอน

๒.๒ หน่วยธุรกิจในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยยาง

- ธนาคาร - แห่ง
- โรงแรม - แห่ง
- ปั้มน้ำมันและก๊าซ ๒ แห่ง
- โรงงานอุตสาหกรรม - แห่ง
- โรงสี (ขนาดเล็ก) ๔ แห่ง
- ร้านค้า ๕๐ แห่ง

หมู่ ที่	จำนวน ครัวเรือน	การประกอบอาชีพของราษฎร (ครัวเรือน)							ราชการ
		นา	ไร่	สวน	ประมง	ค้าขาย	รับจ้าง		
๑	๑๗๔	๑๒๕	-	๕	-	๑๐	๔๐	๕	
๒	๑๑๑	๙๗	-	๕	-	๒	๖๐	๓	
๓	๑๙๕	๑๔๕	-	๕	-	๕	๓	๗	
๔	๒๐๕	๑๕๓	-	๗	-	๖	๑๐	๑๐	
๕	๘๐	๗๑	-	๒๐	-	๔	๕	๒	
๖	๑๙๙	๑๔๒	๑๙	-	-	๖	๕	๕	
๗	๑๕๒	๑๒๒	๑๐	-	-	๒	๑๐	๒	
๘	๑๐๗	๘๕	-	๘	-	๔	๑๓	๕	
๙	๑๙๐	๑๓๘	๕	๓	-	๕	๒๐	๗	
๑๐	๔๙	๔๔	-	๓	-	๑	๑๕	๕	
๑๑	๑๗๗	๑๒๙	๕	๑๐	-	๑๑	๒๐	๕	
๑๒	๑๕๕	๑๒๐	๒	๕	-	๕	๑๐	๕	
รวม	๑,๗๙๔	๑,๓๗๑	๔๑	๗๑	-	๖๑	๒๑๑	๖๑	

๓. สภาพทางสังคม

๓.๑ การศึกษา

- โรงเรียนประถมศึกษา ๖ แห่ง ตั้งอยู่ ณ หมู่ที่ ๑,๓,๔,๖,๗,๙
- โรงเรียนขยายโอกาส ๒ แห่ง ตั้งอยู่ ณ หมู่ที่ ๑,๔
- โรงเรียนอาชีวศึกษา - แห่ง
- โรงเรียน/สถาบันชั้นสูง - แห่ง
- ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน/ห้องสมุดประชาชน ๖ แห่ง
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ๒ แห่ง ตั้งอยู่ ณ หมู่ที่ ๔,๖

๓.๒ สถาบันและองค์กรทางศาสนา

- วัด/สำนักสงฆ์ ๑๑ แห่ง (หมู่ที่ ๑,๓,๔,๕,๖,๗,๘,๙,๑๑,๑๒)
- มัสยิด - แห่ง
- ศาลเจ้า - แห่ง
- โบสถ์ ๕ แห่ง (หมู่ที่ ๑,๓,๔,๖,๗,)

๓.๓ การสาธารณสุข

- โรงพยาบาลของรัฐขนาด - เต็ม - แห่ง
- สถานีอนามัยประจำตำบล/หมู่บ้าน ๑ แห่ง
- สถานพยาบาลเอกชน - แห่ง
- คลินิกแพทย์ - แห่ง
- ร้านขายยาแผนปัจจุบัน - แห่ง
- อัตราการมีและใช้ส้วมลาดน้ำร้อยละ ๑๐๐ %
- จำนวน อสม. ๑๕๖ คน

๓.๔ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- สถานีตำรวจ	-	แห่ง
- สถานีดับเพลิง	-	แห่ง

๔. การบริการพื้นฐาน

๔.๑ การคมนาคม การติดต่อระหว่างอำเภอและตำบลใกล้เคียง ใช้เส้นทางประทาย-ชัยภูมิ และถนนลาดยาง รพช. ส่วนถนนเชื่อมระหว่างหมู่บ้าน ตำบล ส่วนใหญ่เป็นถนนลูกรัง ซึ่งสร้างด้วยงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบล กรมโยธาธิการอบจ.นม.และโครงการพัฒนาจังหวัดตามข้อเสนอของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

- ถนนลาดยาง	๒	สาย
- ถนนลูกรัง	๑๔	สาย
- ถนน คสล.	๖๐	สาย

๔.๒ การโทรคมนาคม

- โทรศัพท์ (สาธารณะ)	๑๓	แห่ง
- มีหอกระจายข่าว/เสียงตามสาย	๑๒	แห่ง

๔.๓ การไฟฟ้า

หมู่บ้านที่ไฟฟ้าเข้าถึงทั้งหมด ๑๒ หมู่บ้าน(เหลือไฟฟ้าขยายเขตที่ยังไม่ครบบางหมู่)

๔.๔ แหล่งน้ำธรรมชาติ

ลำน้ำ,ลำห้วย	๒๓	สาย
บึง,หนองและอื่นๆ	๑๓	แห่ง

๔.๕ แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

ฝาย	๑๓	แห่ง
บ่อน้ำตื้น	๓	แห่ง
บ่อโยก	๒๑	แห่ง (ใช้งานไม่ได้หลายหมู่บ้าน)
ประปาหมู่บ้าน	๑๒	แห่ง

๕. ข้อมูลอื่นๆ

๕.๑ ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่

๕.๒ มวลชนจัดตั้ง

ลูกเสือชาวบ้าน	จำนวน	๒	รุ่น	๑๗๐ คน
ไทยอาสาป้องกันชาติ	จำนวน	๑	รุ่น	๕๐ คน
อาสาสมัครสาธารณสุข	จำนวน	๑๒๘	คน	
อาสาสมัครรักษาความสงบหมู่บ้าน	จำนวน	๒๐	คน	
อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน	จำนวน	๒	รุ่น	๑๘๐ คน
อาสาประสานพลังแผ่นดิน ฯ	จำนวน	๑	รุ่น	๒๗๕ คน
อาสาสมัครตำรวจบ้าน	จำนวน	๑	รุ่น	๓๖ คน

๖. ศักยภาพในตำบล

๖.๑ ศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล

ส่วนสำนักงาน

๖.๑.๑ จำนวนบุคลากร จำนวน ๓๓ คน

- ตำแหน่งในสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ๑๑ คน		
นายสุวัฒน์ สิงห์กาญจนาวงศา		ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยยาง
นางสาวกานต์วี อุดมไชย		นิติกร
นายประสงค์ เลื่อมใส		นักบริหารงานทั่วไป
นางสาวธัญวรัตน์ ผินนอก		บุคลากร
นางสาวธัญนิษา อัจจุฬา		เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน
นางสาวสุภาพร นามบันลือ		เจ้าพนักงานธุรการ
นายหนูแดง จ้านอก		นักการภารโรง
นางสมสมร วงษ์จันลา		เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป
นางสาวสายจันทร์ ศรีนอก		ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ธุรการ
นางสาวทองจันทร์ ดินอก		แม่บ้าน
นายทองพลู ศรีกองแก้ว		เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย
- ตำแหน่งในส่วนการคลัง ๗ คน		
นางวไลรัตน์ แสนโชติ		นักบริหารงานคลัง
นางสาวราตรี กระจงกลาง		นักวิชาการคลัง
นางปยุตยาพร พรหมมาวัน		นักวิชาการจัดเก็บรายได้
นางสาวนิตยา พาชเคอ		นักวิชาการพัสดุ
นางสาววิณา แสนกัณหา		เจ้าพนักงานพัสดุ
นางสาวชนิภา พลายนอก		เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี
นางสาวพิกุล สิทธิดา		ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้
- ตำแหน่งในส่วนโยธา ๖ คน		
นายธีรวัฒน์ ทุดปอ		ผู้อำนวยการกองช่าง
นายภูวดิต โรงชัยภูมิ		นายช่างโยธา
จำสิบโทมานนท์ กงชัยยา		เจ้าพนักงานธุรการ
นายพิชัย ลอมโฮม		ผู้ช่วยช่างโยธา
นายชัชวาลย์ ชื่อสัตย์		ผู้ช่วยนายช่างไฟฟ้า
นายเดชชาติ พิแมนเจอาร์		ผช.ช่างโยธา
- ตำแหน่งในส่วนการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ๖ คน		
นางสุภิรดา ภูสิลิตร		นักบริหารงานการศึกษา
นางสาวปาริชาติ จันปัญญา		เจ้าพนักงานธุรการ
นางสาวลัดดา แสงอรุณ		ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ธุรการ
นายชินกร วรรณเดช		ผู้ดูแลเด็กเล็กเด็กอนุบาลและปฐมวัย
นางสาวลินดา บำรุงภูมิ		ผู้ดูแลเด็กเล็กเด็กอนุบาลและปฐมวัย
นางสาวจันทิมา ทับอาสา		ผู้ดูแลเด็กเล็กเด็กอนุบาลและปฐมวัย

- ตำแหน่งในส่วนส่งเสริมการเกษตร ๒ คน

นางอุทุมพร ชาญขำนิ นักบริหารงานการเกษตร

นายอุทัย จันภิรมย์ คนงานทั่วไป

- ตำแหน่งในส่วนสวัสดิการ ๑ คน

นายโกวิท ละครพล หัวหน้าส่วนสวัสดิการ

๖.๑.๒ ระดับการศึกษาของบุคลากร

ประถมศึกษา	๑ คน
มัธยมศึกษา/อาชีวศึกษา	๖ คน
ปริญญาตรี	๒๐ คน
สูงกว่าปริญญาตรี	๖ คน

คณะผู้บริหาร

นายสมปอง จันปัญญา

นายกองค์การบริหารส่วนตำบล

นายวิชัย สืบุดศรี

รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

นายบุญสวน พลศรีราช

รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

นายจรัสศักดิ์ วงษ์ชาลี

เลขานายกองค์การบริหารส่วนตำบล

ส่วนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

ข้อมูลสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยยาง

หมู่ที่ / บ้าน	ชื่อ - สกุล	อายุ	วุฒิการศึกษา	ตำแหน่ง
๑. ด่านช้าง	นายฉวี โสตก	๖๒	ม.๖	สมาชิกสภา อบต. หมู่ ๑
	นายอุดร จัตนอก	๖๐	ป.๔	สมาชิกสภา อบต. หมู่ ๑
๒. ดอนกระชาย	นายสันต์ ขอเสริมกลาง	๕๑	ม.๖	สมาชิกสภา อบต. หมู่ ๒
	นายสงวน ตรวจนอก	๕๔	ป. ๔	สมาชิกสภา อบต. หมู่ ๒
๓. ห้วยยาง	นายธงชัย ทับไม้ตรี	๕๐	ม. ๖	สมาชิกสภา อบต. หมู่ ๓
	นายแสงวิจิตร ทับอาสา	๕๒	ม. ๓	สมาชิกสภา อบต. หมู่ ๓
๔. ขามเตี้ย	นายพิสิทธิ์ กองทุ่งมน	๔๖	ป.๔	สมาชิกสภา อบต. หมู่ ๔
	นางปารมี บุตรชานนท์	๓๖	ปตรี	สมาชิกสภา อบต. หมู่ ๔
๕. ห้วยคร้อ	นายไชยพัฒน์ โยบัว	๔๗	ม.๖	สมาชิกสภา อบต. หมู่ ๕
	นายสุข ราชตั้งใจ	๔๘	ม. ๓	สมาชิกสภา อบต. หมู่ ๕
๖. ดงบัง	นายดาว ผางเวทย์	๕๕	ป. ๔	สมาชิกสภา อบต. หมู่ ๖
	นายสมาน พันธุ์มี	๕๖	ม.๓	สมาชิกสภา อบต. หมู่ ๖
๗. เก่าจิว	นายชนะชัย วัฒนาวุฒิ	๔๒	ป. ๖	สมาชิกสภา อบต. หมู่ ๗
	นายหนูเพียร โคกสีนอก	๕๕	ป.๖	สมาชิกสภา อบต. หมู่ ๗
๘. ปุไทย	นายคำพา สุวิชัย	๕๑	ม.๖	สมาชิกสภา อบต. หมู่ ๘
	นายประเสริฐ สาอุตม์	๕๑	ม.๖	สมาชิกสภา อบต. หมู่ ๘
๙. หนองหญ้าปล้อง	นางหอมจันทร์ สงสุรีย์	๓๓	ม.๖	สมาชิกสภา อบต. หมู่ ๙
	นายเสียม หาชัยอินทร์	๕๑	ป.๔	สมาชิกสภา อบต. หมู่ ๙
๑๐. สระไผ่	นายบุญมี ศรีบุตรศรี	๔๘	ป.๖	สมาชิกสภา อบต. หมู่ ๑๐
	นายอาคม พลยางนอก	๔๘	ป.๖	ประธานฯ อบต.
๑๑. ดงสว่าง	นายวิจิต ศึกษ	๔๙	ป.๖	สมาชิกสภา อบต. หมู่ ๑๑

	นายอ้วน อินทราแสง	๕๒	ม.๓	สมาชิกสภา อบต. หมู่ ๑๑
๑๒. หนองไผ่งาม	นายอ้อม ตะวัน	๖๑	ป.๔	รองประธานฯ อบต.
	นางนภาศรี บ้องลวด	๕๑	ปวส.	สมาชิกสภา อบต. หมู่ ๑๒

๖.๑.๓ รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล (ประมาณการ)

ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๘	จำนวน	๒๕,๖๗๐,๒๐๐.๐๐	บาท	แยกเป็น
รายได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดเก็บเอง		๓๙๐,๒๐๐.๐๐	บาท	
รายได้ที่ส่วนราชการต่างๆจัดเก็บให้		๑๔,๗๘๐,๐๐๐.๐๐	บาท	
เงินอุดหนุนจากรัฐบาล		๑๐,๕๐๐,๐๐๐.๐๐	บาท	

๖.๒ ศักยภาพของชุมชนและพื้นที่

๖.๒.๑ การรวมกลุ่มของประชาชน

จำนวนกลุ่มทุกประเภท	๓๑	กลุ่ม
แยกประเภทกลุ่ม		
กลุ่มอาชีพ	๗	กลุ่ม
กลุ่มออมทรัพย์	๑๒	กลุ่ม
กลุ่มอื่นๆ	๑๒	กลุ่ม

๖.๒.๒ จุดเด่นของพื้นที่ (ที่เอื้อต่อการพัฒนาตำบล)

มีทัศนกรรมพื้นบ้าน ในการทอผ้า โดยเฉพาะผ้าไหมและผ้าดิบ
ที่ต้องการให้การส่งเสริมสนับสนุนทั้งด้านการผลิตและการตลาด

บทที่ ๓

การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาท้องถิ่น

การวิเคราะห์ศักยภาพในการพัฒนาท้องถิ่น เป็นการประเมินโดยวิเคราะห์ถึงโอกาส และภาวะ
คุกคามหรือข้อจำกัด อันเป็นสถานะแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาต่างๆ รวมทั้งการวิเคราะห์
จุดอ่อน จุดแข็งขององค์การบริหารส่วนตำบลอันเป็นสถานะภายในของท้องถิ่น ซึ่งทั้งหมดเป็นการประเมิน
สภาพของท้องถิ่นในปัจจุบัน โดยเป็นการตอบคำถามว่า “ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลช่วยยามี
สภาพการพัฒนาอยู่จุดใด” สำหรับใช้เป็นประโยชน์ในการกำหนดการดำเนินงานในอนาคต

๓.๑ หลักและแนวคิดในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๘๑ กำหนดให้รัฐจะต้อง
ให้ความเป็นอิสระแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตนเอง ตามเจตนารมณ์ของ
ประชาชนในท้องถิ่น และส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำบริการ
สาธารณะ และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาในพื้นที่ โดยในมาตรา ๒๘๓ กำหนดไว้ว่าองค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นย่อมมีอำนาจหน้าที่โดยทั่วไปในการดูแลและจัดทำบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชน
ในท้องถิ่น และย่อมมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย การบริหาร การจัดการบริการสาธารณะ การ
บริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ โดยต้องคำนึงถึงความ
สอดคล้องกับการพัฒนาของจังหวัดและประเทศเป็นส่วนรวมด้วย ประกอบกับพระราชบัญญัติกำหนดแผน
และขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๖(๑) กำหนดให้
เทศบาล เมืองพัทยาและองค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อ
จัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ดังนั้น จึงทำให้องค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ทั้งการให้บริการสาธารณะพื้นฐานแก่ประชาชนในท้องถิ่น การพัฒนา
คุณภาพชีวิต และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นด้วย ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๘๒ วรรคสอง ได้กำหนดให้รัฐต้องจัดให้มีกลไกการตรวจสอบการดำเนินงาน
โดยประชาชนเป็นหลัก และมาตรา ๒๘๗ กำหนดให้ประชาชนในท้องถิ่นมีสิทธิมีส่วนร่วมในการบริหารกิจการ
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องจัดให้มีวิธีการที่ให้ประชาชนมีส่วนร่วม
ดังกล่าวได้ด้วย และต้องรายงานการดำเนินงานต่อประชาชนในเรื่องการจัดทำงบประมาณ การใช้จ่าย และผล
การดำเนินงานในรอบปี เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบและกำกับการบริหารจัดการขององค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่น

เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ดังกล่าวข้างต้น จึงจำเป็นต้อง
ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้ ซึ่งประกอบด้วย

- รายได้ภาษีอากร เป็นรายได้ตามหมวดภาษีอากร ซึ่งได้แก่
 - ภาษีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเก็บเองตามกฎหมาย เช่น ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีโรงเรือน

๒) ภาษีที่รัฐบาลหรือหน่วยงานของรัฐหน่วยงานอื่นจัดเก็บแล้วโอนให้ทั้งหมดหรือป็นให้บางส่วน ดังนี้

- ภาษีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมอบให้ส่วนราชการจัดเก็บแทน โดยส่วนร ๑๔ ผู้จัดเก็บได้แก่ กรมสรรพากร กรมศุลกากร และกรมสรรพสามิต โดยเมื่อจัดเก็บแล้วส่งให้กระทรวงมหาดไทยจัดสรรให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ ภาษีมูลค่าเพิ่มตามพระราชบัญญัติจัดสรรรายได้ประเภทภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๓๔ ภาษีสุรา และภาษีสรรพสามิต

- ภาษีที่รัฐแบ่งให้ คือ ภาษีมูลค่าเพิ่มตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ โดยสรรพากรส่งมอบภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ ๒๑.๑๐ ของภาษีมูลค่าเพิ่มที่จัดเก็บตามประมวลรัษฎากร หลังจากหักส่วนที่ต้องจ่ายคืนผู้เสียภาษีแล้วให้กระทรวงมหาดไทยจัดสรรให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒. รายได้ที่มีใช้ภาษีอากร เป็นรายได้ตามหมวดค่าธรรมเนียม หมวดรายได้จากทรัพย์สิน หมวดรายได้จากสาธารณูปโภคและการพาณิชย์ หมวดรายได้เบ็ดเตล็ด

๑) รายได้ตามหมวดค่าธรรมเนียม ได้แก่ ค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และใบอนุญาต เป็นรายได้ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้จากการจัดเก็บค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาตต่างๆ ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถจัดเก็บได้เองตามกฎหมาย หรืออาจมีหน่วยงานของรัฐหน่วยงานอื่นจัดเก็บให้

๒) รายได้ตามหมวดรายได้จากทรัพย์สิน เป็นรายได้ที่เกิดจากผลประโยชน์ต่างๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็นดอกเบี้ย เงินปันผลจากการให้เช่าทรัพย์สินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรืออยู่ในการดูแลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓) รายได้ตามหมวดรายได้จากสาธารณูปโภคและการพาณิชย์ เป็นรายได้ที่เกิดจากการสาธารณูปโภคและการพาณิชย์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น การประปา สถานธนาบาล เป็นต้น

๔) รายได้ตามหมวดรายได้เบ็ดเตล็ด เป็นรายได้ที่ไม่เข้าลักษณะรายได้หมวดใดหมวดหนึ่ง เช่น เงินที่มีผู้อุทิศให้ ค่ารับรองสำเนาเอกสาร เป็นต้น

๓. รายได้จากทุน เป็นรายได้ตามหมวดรายได้จากทุน ซึ่งเป็นรายได้ที่เกิดจากการขายทรัพย์สินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สามารถจำหน่ายได้ตามกฎหมาย เช่น ค่าขายทอดตลาดทรัพย์สิน เป็นต้น

๔. เงินช่วยเหลือ เป็นรายได้ตามหมวดเงินอุดหนุน เป็นรายได้ที่เกิดจากการช่วยเหลือของรัฐบาลหรือหน่วยงานอื่นใด ทั้งภาครัฐและเอกชน ตลอดจนกองทุนต่างๆ ที่ไม่เฉพาะเจาะจงให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นว่า กฎหมายกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการนำเอาเงินรายได้ทั้งรายได้ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเก็บเองและรายได้ที่รัฐบาลจัดสรรให้ ไปดำเนินการจัดหรือให้บริการสาธารณะเพื่อการแก้ไขปัญหาและสนองตอบความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะดำเนินการจัดหรือให้บริการสาธารณะเพื่อแก้ไขปัญหาและสนองตอบความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างแท้จริงนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นเสนอปัญหาและความต้องการของตนเอง เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำไปจัดทำเป็นแผนพัฒนาท้องถิ่นต่อไป ดังนั้น การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นจึงถือเป็นกลไกสำคัญที่จะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถแก้ไขปัญหาและสนองตอบความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง

นอกจากการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นจะต้องสอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของประชาชนและนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่นแล้ว ยังต้องสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายรัฐบาล แผนกระทรวง แผนกรม และรัฐวิสาหกิจต่างๆ ซึ่งเป็นแผนพัฒนาระดับชาติ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอด้วย

๓.๑.๑ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ.๒๕๕๕ – ๒๕๕๙)

๑. วิสัยทัศน์ “สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง”

๒. พันธกิจ

๑) สร้างสังคมเป็นธรรมและเป็นสังคมที่มีคุณภาพ ทุกคนมีความมั่นคงในชีวิต ได้รับการคุ้มครองทางสังคมที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค ทุกภาคส่วนได้รับการเสริมพลังให้สามารถมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนา ภายใต้ระบบบริหารจัดการภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม

๒) พัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีคุณธรรม เรียนรู้ตลอดชีวิต มีทักษะและการดำรงชีวิตอย่างเหมาะสมในแต่ละช่วงวัย สถาบันทางสังคมและชุมชนท้องถิ่นมีความเข้มแข็ง สามารถปรับตัวรู้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง

๓) พัฒนาศักยภาพการผลิตและบริการให้เข้มแข็งและมีคุณภาพบนฐานความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ และภูมิปัญญา สร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน ปรับโครงสร้างการผลิตและการบริโภคให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พร้อมสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม

๔) สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชน รวมทั้งสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ

๓. จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

๑) เพื่อเสริมสร้างสังคมที่เป็นธรรมและเป็นสังคมสันติสุข

๒) เพื่อพัฒนาคนไทยทุกกลุ่มวัยอย่างเป็นองค์รวมทั้งทางกาย ใจ สติปัญญา อารมณ์ คุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีบทบาทหลักในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ

๓) เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างมีเสถียรภาพ คุณภาพ และยั่งยืน มีความเชื่อมโยงกับเครือข่ายการผลิตสินค้าและบริการบนฐานปัญญา นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในภูมิภาคอาเซียน มีความมั่นคงทางอาหารและพลังงาน การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม นาไปสู่การเป็นสังคมคาร์บอนต่ำ

๔) เพื่อบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เพียงพอต่อการรักษาสมดุลของระบบนิเวศ และเป็นฐานที่มั่นคงของการพัฒนาประเทศ

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนา

๑) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม

- การสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยควบคู่กับการเสริมสร้างขีดความสามารถในการจัดการความเสี่ยงและสร้างโอกาสในชีวิตให้แก่ตนเอง

- การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน เน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจก และสร้างการมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจในการพัฒนาประเทศ

- การเสริมสร้างพลังให้ทุกภาคส่วนสามารถเพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตในสังคมและมีส่วนร่วมในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้อย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรี

- การสานสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้มีคุณค่าร่วมและตระหนักถึงผลประโยชน์ของสังคม และเสริมสร้างการบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส มีระบบตรวจสอบและการรับผิดชอบที่รัดกุม

๒) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน

- การปรับโครงสร้างและการกระจายตัวประชากรให้เหมาะสม
- การพัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง
- การส่งเสริมการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพอย่างเป็นองค์รวม
- การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- การเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม

๓) ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน

- การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน
- การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตร
- การสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรตลอดห่วงโซ่การผลิต
- การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร
- การสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพัฒนาพลังงานชีวภาพในระดับครัวเรือนและ

ชุมชน

- การสร้างความมั่นคงด้านพลังงานชีวภาพเพื่อสนับสนุนการพัฒนาประเทศและ

ความเข้มแข็งภาคเกษตร

- การปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและ

พลังงาน

๔) ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

- การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและยั่งยืน
- การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม
- การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ เท่าเทียมและเป็นธรรม
- การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีเสถียรภาพ

๕) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทาง

เศรษฐกิจและสังคม

- การพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคต่างๆ

- การพัฒนาฐานลงทุนโดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับอนุภูมิภาค
- การสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
- การเข้าร่วมเป็นภาคีความร่วมมือระหว่างประเทศและภูมิภาคภายใต้บทบาทที่

สร้างสรรค์ เป็นทางเลือกในการดำเนินนโยบายระหว่างประเทศในเวทีโลก

- การสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในภูมิภาคด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

การเคลื่อนย้ายแรงงาน และการส่งเสริมแรงงานไทยในต่างประเทศ

- การมีส่วนร่วมอย่างสำคัญในการสร้างสังคมนานาชาติที่มีคุณภาพชีวิต ป้องกันภัย

จากการก่อการร้ายและอาชญากรรม ยาเสพติด ภัยพิบัติ และการแพร่ระบาดของโรคภัย

- การเสริมสร้างความร่วมมือที่ดีระหว่างประเทศในการสนับสนุนการเจริญเติบโตทาง

เศรษฐกิจอย่างมีจริยธรรมและไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งเปิดรับความร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศที่ไม่แสวงหากำไร

- การเร่งรัดการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรีที่มีผลบังคับใช้แล้ว

- การส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานการลงทุน และการประกอบธุรกิจในเอเชีย รวมทั้งเป็นฐานความร่วมมือในการพัฒนาภูมิภาค
- การปรับปรุงและเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคีการพัฒนาภายในประเทศตั้งแต่ระดับชุมชนท้องถิ่น

๖) ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

- การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- การปรับกระบวนการทัศน์การพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- การยกระดับขีดความสามารถในการรองรับและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพื่อให้สังคมมีภูมิคุ้มกัน
- การเตรียมความพร้อมรองรับกับภัยพิบัติทางธรรมชาติ
- การสร้างภูมิคุ้มกันด้านการค้าจากเงื่อนไขด้านสิ่งแวดล้อมและวิกฤตจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- การเพิ่มบทบาทประเทศไทยในเวทีประชาคมโลกที่เกี่ยวข้องกับกรอบความตกลงและพันธกรณีด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ
- การควบคุมและลดมลพิษ
- การพัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใสและเป็นธรรมอย่างบูรณาการ

๓.๑.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและอำเภอ

๑. วิสัยทัศน์ “ ประตูลู่อีสาน ศูนย์กลางการผลิตสินค้าเกษตร อุตสาหกรรม ผ้าไหม และการท่องเที่ยว ”

๒. พันธกิจ

- ๑) เพิ่มศักยภาพในการบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน
- ๒) เพิ่มขีดความสามารถในการผลิต แปรรูป การจัดการและการแข่งขันทางตลาดสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรม
- ๓) เพิ่มขีดความสามารถในการผลิต การแปรรูป การจัดการ และการตลาดผลิตภัณฑ์ไหม
- ๔) เพิ่มศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว สินค้า และบริการท่องเที่ยว
- ๕) ส่งเสริมการอนุรักษ์ คุ้มครอง บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๖) พัฒนาสังคม ส่งเสริมคุณภาพชีวิต และแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน
- ๗) พัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐเพื่อบริการประชาชนตามหลักธรรมาภิบาล

๓. จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

- ๑) เพื่อสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการน้ำเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน
- ๒) เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถของการพัฒนาจังหวัดสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตสินค้าเกษตร
- ๓) เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถของการพัฒนาอุตสาหกรรมและผลิตภัณฑ์ใหม่ของภูมิภาค
- ๔) เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของการพัฒนาจังหวัดสู่การเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวและบริการของภูมิภาค
- ๕) เพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการอนุรักษ์ คุ้มครอง และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๖) เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน
- ๗) เพื่อส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดนครราชสีมา

๑) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการน้ำเพื่อพัฒนาจังหวัด

- กลยุทธ์ที่ ๑* พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานอันเป็นปัจจัยการผลิตเพื่อเพิ่มความแข็งแกร่ง
- การเกษตร
- (๑) พัฒนาแหล่งน้ำใหม่และปรับปรุงฟื้นฟูแหล่งน้ำเดิมที่เสื่อมโทรมให้กลับมาใช้ประโยชน์ได้
- (๒) พัฒนาแหล่งน้ำชุมชน ขยายระบบชลประทาน ขนาดเล็ก กลาง ใหญ่ และการบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตร ปศุสัตว์ และประมง
- (๓) สร้างเครือข่ายการเฝ้าระวัง ดูแลรักษาและปกป้องแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลาย
- กลยุทธ์ที่ ๒* การบริหารจัดการน้ำเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยแล้ง อุทกภัย และน้ำเสีย
- (๑) กำหนดปฏิญญาร่วมกันว่าด้วยการบริหารจัดการน้ำเชิงบูรณาการเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
- (๒) สนับสนุนให้มีการประสานแผนการพัฒนาและจัดการแหล่งน้ำอย่างเป็นระบบ
- ลุ่มน้ำ
- (๓) นำแผนแม่บทในการบริหารจัดการน้ำต้นทุนและการจัดการน้ำแต่ละลุ่มน้ำไปสู่การปฏิบัติที่ชัดเจน
- ภูมิภาค
- (๔) การสร้างจิตสำนึกต่อความคุ้มค่าในการลงทุนลุ่มน้ำและข้อผูกพันระหว่างอนุ

๒) ยุทธศาสตร์การพัฒนาการเกษตร

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานอันเป็นปัจจัยการผลิตเพื่อเพิ่มความแข็งแกร่ง
การเกษตร

(๑) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบขนส่งสินค้า Logistic เพื่อรองรับตลาดสินค้า
และอุตสาหกรรมเกษตร

(๒) พัฒนาแหล่งน้ำชุมชน ขยายระบบชลประทาน ขนาดเล็ก กลาง ใหญ่ และการ
บริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตร

(๓) ส่งเสริมพัฒนาการจัดการและขยายผลพลังงานทางเลือกเพื่อลดต้นทุนทาง
การเกษตร

กลยุทธ์ที่ ๒ ลดรายจ่าย/ลดต้นทุนการผลิต เพิ่มรายได้และขยายโอกาสทางเศรษฐกิจ
ภายใต้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

(๑) ส่งเสริมการพัฒนาโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริเกษตรทฤษฎีใหม่

(๒) ส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงในหมู่บ้าน/ชุมชน

(๓) ขยายผลการดำเนินโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริตามหลักเศรษฐกิจ
พอเพียง

กลยุทธ์ที่ ๓ ปรับระบบการผลิต สร้างมูลค่าเพิ่มและเพิ่มศักยภาพการแข่งขันทาง
การตลาดสินค้าเกษตร

(๑) เฝ้าระวัง เตือนภัยการระบาดของศัตรูพืชต่างๆ และโรคสัตว์

(๒) พัฒนาการรวมกลุ่มสหกรณ์และอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าการเกษตร
มาตรฐานอาหารปลอดภัย

(๓) ส่งเสริมการตรวจรับรองมาตรฐานการแปรรูปสินค้าเกษตร

(๔) ส่งเสริมและพัฒนารูปแบบ การบรรจุภัณฑ์ และเครื่องหมายการค้าสินค้า
เกษตร

(๕) ถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตและการจัดการสินค้าการเกษตร

กลยุทธ์ที่ ๔ การเพิ่มศักยภาพการแข่งขันทางการตลาดสินค้าเกษตร

(๑) เพิ่มศักยภาพการผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพดีสู่สากล

(๒) เพิ่มศักยภาพการผลิตมันสำปะหลังและพัฒนาเครือข่ายการผลิตเพื่อยกระดับ
รายได้

(๓) เชื่อมโยงการผลิต การรวบรวม การกระจาย และการตลาดสินค้าเกษตร

(๔) ส่งเสริมการตลาดและเสริมสร้างประกันสินค้าเกษตรอย่างเป็นระบบ

(๕) ส่งเสริมการเจรจาธุรกิจและจัดแสดงสินค้าเกษตรทั้งในและต่างประเทศ

(๖) ส่งเสริมการนำใช้ข้อมูลข่าวสารสนเทศเพื่อการแข่งขันทางการตลาด สินค้า
การเกษตร

๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ใหม่

กลยุทธ์ที่ ๑ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตผลิตภัณฑ์ใหม่ให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน

(๑) ส่งเสริมการเลี้ยงไหมให้มีประสิทธิภาพ

(๒) ผสมผสานภูมิปัญญา ความรู้ และเทคโนโลยีการผลิตผลิตภัณฑ์ใหม่ให้มีคุณภาพ
และมาตรฐานตามความต้องการของตลาดภายในประเทศและต่างประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๒ ยกระดับศักยภาพผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ใหม่

- (๑) พัฒนาคุณภาพฝีมือผู้ประกอบการรายย่อยเข้าสู่มาตรฐานผลิตภัณฑ์ใหม่รองรับความต้องการของตลาด
- (๒) พัฒนาการรวมกลุ่มอุตสาหกรรม (Cluster) แปรรูป ผลิตภัณฑ์ใหม่สู่ความมั่นคงยั่งยืน
- (๓) เพิ่มประสิทธิภาพกลุ่มอาชีพด้านการบริหารจัดการ การผลิต การตลาด การจัดการทุน
- (๔) เสริมสร้างศักยภาพเครือข่ายผู้ผลิตและผู้ประกอบการใหม่

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมการตลาดผลิตภัณฑ์ใหม่

- (๑) ส่งเสริมพัฒนาแนวทางเพื่อการส่งออกผลิตภัณฑ์ใหม่
 - (๒) ส่งเสริมและพัฒนากลยุทธ์การตลาดผลิตภัณฑ์ใหม่
 - (๓) ส่งเสริมการเจรจาธุรกิจผลิตภัณฑ์ใหม่
 - (๔) จัดกิจกรรมแสดงแพชชั่นและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ใหม่
- ๔) ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนามาตรฐานการบริการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

- (๑) สนับสนุนความร่วมมือกับภาคีทุกภาคส่วนในการพัฒนามาตรฐานธุรกิจการท่องเที่ยว
- (๒) พัฒนาระบบการรักษาความปลอดภัย การอำนวยความสะดวก และการบริการพื้นฐานในแหล่งท่องเที่ยวให้มีมาตรฐาน สะอาด สะดวก ปลอดภัย
- (๓) พัฒนาความรู้ ภาษา ความสามารถ และบุคลิกภาพในการให้บริการอย่างมีคุณค่าของมัคคุเทศก์ท้องถิ่น
- (๔) ปรับปรุง บำรุง รักษาแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ อารยธรรม ขอม วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณีศิลปกรรม วรรณคดี และภูมิปัญญาโคราช

กลยุทธ์ที่ ๒ น้อมนำหลักแนวคิดของโครงการศิลปาชีพมาพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน

(OTOP)

- (๑) พัฒนาสินค้าและบริการการท่องเที่ยวใหม่ที่มีศักยภาพเพื่อเชื่อมโยงกับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน OTOP) เช่น ผ้าไหม ดินด่านเกวียน หมี่โคราช ฯลฯ อย่างเป็นระบบ
- (๒) ส่งเสริมและพัฒนาฝีมือแรงงานและการบริการที่มีคุณภาพในการผลิตสินค้าและบริการ

กลยุทธ์ที่ ๓ การส่งเสริมตลาดการท่องเที่ยว

- (๑) ส่งเสริมการขาย การประชาสัมพันธ์เครือข่ายฐานการตลาด การประชาสัมพันธ์ตลาดการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกลุ่มภายในประเทศและต่างประเทศที่มีศักยภาพ
- (๒) ส่งเสริมกิจกรรมการจัด Fam trip, Home-stay, กีฬา, การประชุมในระดับสากลและการท่องเที่ยวนอกฤดูกาล (Low Season)
- (๓) ศึกษาวิจัยเพื่อการพัฒนาธุรกิจและบริการการท่องเที่ยว
- (๔) พัฒนาระบบฐานข้อมูลข่าวสารเพื่อการวางแผนพัฒนาธุรกิจบริการ ธุรกิจนำเที่ยว มัคคุเทศก์โดยเชื่อมโยงกับกิจกรรมการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ ๔ เพิ่มศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการท่องเที่ยว

(๑) พัฒนาโครงข่ายเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมในแหล่งท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานปลอดภัย

(๒) จัดทำข้อมูลเส้นทางท่องเที่ยว (Route) เชิงธรรมชาติและประวัติศาสตร์ และเชื่อมโยงกับเส้นทางท่องเที่ยวในอนุภูมิภาคและประเทศเพื่อนบ้าน

๕) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ ๑ สนับสนุนการอนุรักษ์ฟื้นฟูและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติเพื่อความสมดุลและยั่งยืน

(๑) ส่งเสริมการเพาะชำกล้าไม้ ปลูกป่าพัฒนาคุณภาพชีวิต ปลูกต้นไม้ยืนต้น ป้องกันดินเค็มและเพิ่มพื้นที่สีเขียวเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ป่าไม้และความหลากหลายทางธรรมชาติ

(๒) แก้ไขปัญหามลพิษทางน้ำ ก่อสร้างฝายน้ำสร้างความชุ่มชื้นแกดิน และปรับปรุงแหล่งน้ำเชิงอนุรักษ์

(๓) ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนจากทรัพยากรธรรมชาติอย่างเหมาะสม และไม่มีผลกระทบ

กลยุทธ์ที่ ๒ สนับสนุนระบบการป้องกัน เตือนภัย แก้ไขและฟื้นฟูผลกระทบจากภัยธรรมชาติ

(๑) จัดระบบการป้องกัน เตือนภัยและบรรเทาความเดือดร้อนแก่ผู้ประสบภัยธรรมชาติ สาธารณภัย

(๒) จัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นและเกี่ยวข้องในพื้นที่เปราะบางหรือเสี่ยงต่อภัยพิบัติอันเกิดจากภาวะโลกร้อน เช่น น้ำท่วม แผ่นดินหรือโคลนถล่ม น้ำแล้ง ตลอดจนภัยพิบัติ เป็นต้น

(๓) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการเฝ้าระวัง เตือนภัย บรรเทาภัยพิบัติจากธรรมชาติ

(๔) พัฒนาระบบฐานข้อมูลทางภูมิศาสตร์เพื่อกำหนดเขตแนวและพื้นที่ทรัพยากรป่าไม้ กลุ่มน้ำ ที่ดิน

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมป้องกัน ปรามปรามและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสมและยั่งยืน

(๑) จัดตั้งจุดสกัดในพื้นที่ล่อแหลมเพื่อป้องกันการบุกรุกทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๒) แก้ไขปัญหามลพิษทางน้ำ ก่อสร้างฝายน้ำสร้างความชุ่มชื้นแกดิน ปรับปรุงแหล่งน้ำเชิงอนุรักษ์

(๓) ส่งเสริมความร่วมมือของชุมชนในการเฝ้าระวังภาวะมลพิษสิ่งแวดล้อมต่างๆ

(๔) พัฒนาองค์ความรู้ในการบริหารจัดการทรัพยากรแบบบูรณาการผสมผสานเทคโนโลยีที่ลดมลพิษ

(๕) ศึกษาความเหมาะสมและผลกระทบสิ่งแวดล้อมและการประเมินระดับยุทธศาสตร์เชิง ซี มูล

กลยุทธ์ที่ ๔ สนับสนุนการใช้ทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดคุณค่าทางเศรษฐกิจและประโยชน์สูงสุด

(๑) การจัดหาพื้นที่มีคุณภาพให้เพียงพอโดยคำนึงถึงการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- (๒) ความร่วมมือ/สร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนในการเฝ้าระวังภาวะมลพิษ
สิ่งแวดล้อมต่างๆ
- (๓) ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีการผลิตที่สะอาดในการผลิตสินค้า/บริการเพื่อลด
ผลกระทบต่อก๊าซเรือนกระจก
- (๔) พัฒนาองค์ความรู้ในการบริการจัดการทรัพยากรแบบบูรณาการผสมผสาน
เทคโนโลยีที่ลดมลพิษ
- ๖) ยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคมและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน
- กลยุทธ์ที่ ๑* การสนับสนุนการดำเนินโครงการพระราชดำริเพื่อสร้างรายได้และ
ศักยภาพของสังคม
- (๑) จัดตั้งศูนย์สนับสนุนและประชาสัมพันธ์เผยแพร่ประโยชน์จากโครงการ
พระราชดำริ
- (๒) บูรณาการหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อขับเคลื่อนและขยายผลโครงการ
พระราชดำริ
- (๓) การน้อมนำแนวคิดของโครงการศิลปาชีพมาพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน(OTOP)
- (๔) การส่งเสริมกิจกรรมเศรษฐกิจชุมชนเพื่อเพิ่มรายได้ ลดรายจ่ายตามแนว
ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- (๕) การแก้ไขค่าครองชีพ การเข้าถึงแหล่งเงินทุน และสร้างอาชีพ
- กลยุทธ์ที่ ๒* การแก้ไขปัญหาสุขภาพจิต และสร้างสังคมคุณภาพชีวิต
- (๑) ใช้รูปแบบ “ศูนย์ขวัญแผ่นดิน” แก้ไขปัญหาสุขภาพจิต
- (๒) สนับสนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิตตั้งแต่อยู่ในครรภ์จนถึงวัยชรา
- (๓) มุ่งเน้นการบูรณาการหน่วยงานพัฒนาเด็ก เยาวชน สตรี คนชรา คนพิการ
และผู้ด้อยโอกาส
- (๔) สร้างสังคมคุณภาพดีโดยการพัฒนาการเรียน การสอน คุณภาพครูสอน กีฬา
และนันทนาการ
- (๕) ทำนุบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ภาษา และภูมิ
ปัญญาท้องถิ่น
- (๖) ส่งเสริมสุขภาพอนามัย และจัดระบบประกันสุขภาพตามสิทธิประโยชน์อย่าง
มีมาตรฐาน
- (๗) จัดระบบการรับเรื่องร้องทุกข์ การคุ้มครองผู้บริโภค และแก้ไขปัญหา
ความเดือดร้อนของประชาชน
- กลยุทธ์ที่ ๓* การเสริมสร้างความสามัคคีปรองดอง
- (๑) สนับสนุนการผลิตสื่อประชาสัมพันธ์สร้างความรู้ความเข้าใจร่วมกัน (รายการ
ผู้ว่าฯ มาแล้ว)
- (๒) ปลุกจิตสำนึกความรักชาติโดยให้วัดเป็นศูนย์กลางการจัดกิจกรรมร่วมกัน
- (๓) สนับสนุนเครือข่ายศูนย์ขวัญแผ่นดินผ่านวิทยุชุมชนและสื่อต่าง ๆในพื้นที่
- (๔) สนับสนุนการติดตั้งกล้อง CCTV เพื่อประโยชน์ด้านการจราจรและ
ปราบปรามอาชญากรรม

กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนาความพร้อมของเมืองชุมทาง/เมืองอุตสาหกรรม

- (๑) พัฒนาเส้นทางคมนาคมและการขนส่งเพื่ออำนวยความสะดวกและเพิ่มประสิทธิภาพระบบการขนส่งและคมนาคม
 - (๒) วางระบบการถือครองและการใช้ที่ดินอย่างเหมาะสมและเป็นธรรม
 - (๓) จัดวางผังเมืองให้เป็นระบบและเป็นเมืองน่าอยู่
 - (๔) ส่งเสริมการผลิตบุคลากรภาคแรงงานอย่างเพียงพอและเหมาะสม
- ๗) การบริหารจัดการอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาประสิทธิภาพการการจัดการตามหลักบูรณาการและหลักธรรมาภิบาล

- (๑) นำหลักเศรษฐกิจพอเพียงเป็นต้นแบบการจัดการ
- (๒) เสริมสร้างประสิทธิภาพของระบบการบริหารงานแบบบูรณาการอย่างต่อเนื่อง
- (๓) พัฒนาและส่งเสริมระบบการบริหารงานบุคคลภาครัฐ โดยยึดหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
- (๔) พัฒนาสมรรถนะข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างต่อเนื่อง
- (๕) สนับสนุนระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและการติดตามผลการดำเนินโครงการของภาครัฐ

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐตามหลัก PMQA

- (๑) ส่งเสริมความร่วมมือของส่วนราชการในการดำเนินงานการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ
- (๒) ส่งเสริมผู้นำของส่วนราชการระดับจังหวัด อำเภอนโยบายการกำกับองค์กรที่ดี
- (๓) สนับสนุน ประสานงานการวางแผนเชิงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด
- (๔) สนับสนุนกลไกการบริการประชาชนแบบ One Stop Service ที่มีคุณภาพ และได้มาตรฐาน
- (๕) สนับสนุนการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนตามสิทธิประโยชน์
- (๖) มีระบบติดตามประเมินผลการปฏิบัติราชการที่มีประสิทธิภาพ

๓.๑.๓ นโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น

“ การคมนาคมสะดวก เศรษฐกิจพอเพียง สุขภาพดีมีสุข มีความรู้คู่คุณธรรม ”

พันธกิจ

๑. จัดให้มีการบำรุงรักษาเส้นทางคมนาคม
๒. บำรุงและส่งเสริม การประกอบอาชีพของประชาชน
๓. ส่งเสริมการรักษาสุขภาพชุมชน กำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ลดฝุ่นละอองและน้ำเสีย
๔. ส่งเสริมการศึกษา อนุรักษ์ประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่น

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

๑. การคมนาคมมีความสะดวกปลอดภัย
๒. ประชาชนมีอาชีพและมีรายได้พอเพียง
๓. มีสุขภาพดี สิ่งแวดล้อมไม่เป็นมลพิษ
๔. ประชาชนได้รับโอกาสทางการศึกษาเพิ่มขึ้น

๕. สืบทอดประเพณี วัฒนธรรมของท้องถิ่น
๖. ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องทันสมัย

๑. นโยบายการบริหารราชการให้มีประสิทธิภาพและคุณภาพ

แนวทางการพัฒนา

- ๑.๑ จัดโครงสร้างองค์กรให้มีประสิทธิภาพบรรลุตามนโยบายและบริหารงานอย่างโปร่งใสให้มีส่วนร่วมทุกภาคส่วน
- ๑.๒ ส่งเสริมศักยภาพของท้องถิ่นในทุก ๆ ด้าน ตามหลักการบริหารจัดการที่ดี
- ๑.๓ การพัฒนาเทคโนโลยีและบุคลากรขององค์กรให้มีความเหมาะสมสอดคล้อง
- ๑.๔ จัดระบบฐานข้อมูลเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อเป็นรากฐานการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น
- ๑.๕ การสื่อสารประชาสัมพันธ์เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้และติดตามการทำงานขององค์กร

๒. นโยบายด้านการสาธารณสุข

แนวทางการพัฒนา

- ๒.๑ จัดส่งเสริมสุขภาพภาคประชาชนเพื่อการพึ่งพาตนเองของประชาชน สู่การมีสุขภาพที่ดี (คุ้มครองผู้บริโภค/การควบคุมโรคติดต่อ/ไม่ติดต่อ/การฟื้นฟูสุขภาพประชาชน/อนามัยโรงเรียน)
- ๒.๒ การจัดระบบสุขภาพภาคประชาชน ให้มีส่วนร่วมทุกภาคส่วนทั้งผู้นำชุมชน (กำนัน , ผู้ใหญ่บ้าน, กลุ่มสตรี, กลุ่มเยาวชน, กลุ่มวัยรุ่น, วิทยทำงาน, วิทยสูงอายุ)

๓. นโยบายด้านการศึกษา

แนวทางการพัฒนา

- ๓.๑ ส่งเสริมการสนับสนุนการศึกษา รวมถึงการศึกษาในและนอกระบบโรงเรียน ทั้งระบบก่อนวัยเรียน ประถม มัธยม ปริญญาตรี และภาคประชาชน โดยประสานการสนับสนุนงบประมาณและพัฒนา ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน/ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
- ๓.๒ จัดการศึกษาโดยเน้นคุณธรรมนำความรู้สู่สมาชิก
- ๓.๓ ส่งเสริมคุณค่า วัฒนธรรมประเพณีของชุมชน เช่น ชาติพันธุ์ วัฒนธรรม วิถีชีวิต ภูมิปัญญาท้องถิ่น

๔. นโยบายด้านสวัสดิการสังคม

แนวทางการพัฒนา

- ๔.๑ พัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ โดยสนับสนุนเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม
- ๔.๒ ส่งเสริมการพัฒนาศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุและประชาชน
- ๔.๓ การสังคมสงเคราะห์และการพัฒนาคุณภาพชีวิต เด็ก สตรี คนชรา ผู้ด้อยโอกาสและผู้ติดเชื้อ HIV จัดให้มีการเพิ่มศักยภาพศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

๕. นโยบายด้านเศรษฐกิจ พาณิชยกรรม และอุตสาหกรรม

แนวทางการพัฒนา

- ๕.๑ การส่งเสริมผู้ประกอบการรายย่อย โดยประสานงานกับสถาบันการศึกษา ภาคธุรกิจเอกชน หน่วยงานของรัฐ เช่น ความรู้ด้านบริหารจัดการ ประสานงานการลงเงินทุน ช่องทางการตลาด
- ๕.๒ ส่งเสริม OTOP ในด้านวัฒนธรรม เช่น พัฒนาคุณภาพการผลิต ยกกระดับเป็นสินค้าส่งออก และจัดทำห้องแสดงสินค้า เพื่อขยายเครือข่ายและตลาดการส่งออก

๖. นโยบายด้านเกษตรกรรม

แนวทางการพัฒนา

๖.๑ ส่งเสริมและพัฒนา คุณภาพด้านการผลิต เพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิตและการตลาด โดยให้ความรู้กับประชาชน อย่างทั่วถึงและสอดคล้องกับวิถีชีวิตจริง

๖.๒ เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนโดยใช้เกษตรกรอินทรีย์

๖.๓ พัฒนาความรู้ด้านวิชาการ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพผลผลิตทางการเกษตร สนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชน/และแหล่งเรียนรู้ด้านเศรษฐกิจพอเพียงและเกษตรทฤษฎีใหม่

๗. นโยบายด้านกีฬาและนันทนาการ

แนวทางการพัฒนา

๗.๑ ส่งเสริมการจัดการแข่งขันกีฬาเพื่อสร้างความสมานฉันท์ระหว่างองค์กรต่างๆ

๗.๒ ส่งเสริมกีฬาและนันทนาการระดับเยาวชนและประชาชน เพื่อแก้ปัญหาเสพติดและใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

๗.๓ จัดให้มีการประกวดการแสดงของศิลปินท้องถิ่นพื้นบ้าน และการแข่งขันทางดนตรี

๘. นโยบายด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

๘.๑ บูรณาการการบริหารจัดการดิน น้ำ ป่า ขยะ มลภาวะโดยการมีส่วนร่วมของ ชุมชน

๘.๒ ส่งเสริมการจักสวนสาธารณะชุมชน/ส่งเสริมการสร้างความร่วมมือสองข้างทาง เช่น หน้าโรงเรียน ชุมชน ปรับปรุงภูมิทัศน์ภายในตำบล

๘.๓ ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ชุมชน

๘.๔ ประสานความร่วมมือ เพื่อแก้ไขปัญหาขยะภาครัฐและเอกชนแบบครบวงจร

๙. นโยบายด้านโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางการพัฒนา

๙.๑ การจัดให้มีการบำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐานทางบก ทางน้ำ ทางระบายน้ำและการปรับปรุงบำรุงรักษาในเขตชุมชนและท้องถิ่น

๙.๒ ส่งเสริมการเชื่อมโยงการชลประทาน ก่อสร้างฝาย ทำนบกั้นน้ำ ขุดลอก ขุดสระ พัฒนาแหล่งน้ำ คลองน้ำ ระบบประปา และการกระจายการใช้ประโยชน์

๙.๓ ด้านสาธารณูปโภค และการก่อสร้างอื่น ๆ

๙.๔ การผังเมืองรวมของท้องถิ่นและการผังเมืองรวมจังหวัด

๑๐. นโยบายด้านความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

แนวทางการพัฒนา

๑๐.๑ เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในด้านความมั่นคงและความปลอดภัย โดยส่งเสริมและสนับสนุน ตำรวจบ้าน /อปพร.ให้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ

๑๐.๒ สร้างความมั่นใจและความสบายใจให้กับประชาชนด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

บทที่ ๔
ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนา

๓.๒ ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา

๓.๒.๑ การวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น

ขอบข่ายของปัญหา	พื้นที่และกลุ่มเป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
<p>๑. ปัญหาด้านเศรษฐกิจ</p> <p>๑.๑ การเกษตร ผลิตผลจากไร่นา ตกต่ำ คุณภาพผลิตผลต่ำ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ประชาชนทำการเกษตร(ทำนา) โดยระบบชลประทานไม่ทั่วถึง ประสบปัญหาภัยแล้ง พื้นที่บางแห่งเป็นที่ราบสูง ขาดน้ำในการทำนา, การใช้เมล็ดพันธ์ที่มีคุณภาพต่ำ มีศัตรูพืช ดินบางแห่งเป็นดินเค็ม การทำนาอาศัยน้ำฝนเป็นหลัก ประชาชนขาดความรู้ด้านเทคโนโลยีสมัยใหม่ และเกษตรกรส่วนใหญ่ใช้ปุ๋ยวิทยาศาสตร์ทำให้ดินด้อยคุณภาพและต้นทุนการผลิตสูง - เกษตรกรมักปลูกพืชเชิงเดี่ยว <p>๑.๒ การว่างงาน</p> <ul style="list-style-type: none"> - หลังฤดูเก็บเกี่ยวประชาชนไม่มีอาชีพเสริม - การรวมกลุ่ม กลุ่มอาชีพ ไม่เข้มแข็งและไม่ยั่งยืน <p>๑.๓ ปัญหาหนี้สินและประชาชนมีรายได้น้อย</p> <ul style="list-style-type: none"> - ประชาชนบางส่วนยังมีรายจ่ายสูงกว่ารายได้ ทำให้มีรายได้น้อยพอต่อการยังชีพ มีหนี้สินมาก มีการกู้ยืมเงินนอกระบบ 	<ul style="list-style-type: none"> - เกษตรกรในตำบลห้วยยาง - เกษตรกรในตำบลห้วยยาง - ผู้ที่มีรายได้น้อยหรือตกเกณฑ์ จปฐ. 	<ul style="list-style-type: none"> - รัฐบาลมีนโยบายในการส่งเสริมการค้าและการผลิตข้าว - มีการแข่งขันระหว่างประเทศผู้ส่งออกข้าวสูง โดยเฉพาะการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) - เกษตรกรมีแนวโน้มใช้สารเคมีในการทำเกษตรสูงขึ้น - เกษตรกรหันมาปลูกพืชเศรษฐกิจชนิดอื่น เช่น ยางพารา มันสำปะหลัง ผสมกับการปลูกข้าว - ภัยธรรมชาติแปรปรวนมากขึ้น เช่น ภัยแล้ง อุทกภัย เป็นต้น และฤดูกาลต่างๆ เปลี่ยนไป - ส่วนใหญ่ยังพึ่งพาการทำนาหรือการทำเกษตร บางส่วนหันไปทำงานต่างจังหวัดและต่างประเทศ - การรวมกลุ่มของประชาชนยังไม่เข้มแข็ง - ค่าครองชีพสูงขึ้น ข้าวของมีราคาแพง แต่รายได้อาจไม่เพียงพอกับรายจ่ายที่สูงขึ้น - ประชาชนมีหนี้สินเพิ่มขึ้น มีการกู้ยืมเงินนอกระบบเพิ่มขึ้น อาจส่งผลให้เกิดปัญหาอาชญากรรมเพิ่มขึ้นตามมา

ขอบข่ายของปัญหา	พื้นที่และกลุ่มเป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
<p>ปัญหาด้านสังคม</p> <p>๒.๑ ปัญหาเด็กและเยาวชน</p> <ul style="list-style-type: none"> - เด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมก้าวร้าว มั่วสุม ดื่มสุรา สูบบุหรี่ ห่างเหินสังคม มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดยาเสพติด เช่น ยาบ้า ฯลฯ ขาดความอบอุ่นจากครอบครัว พ่อ แม่ แยกทางกันหรือไปทำงานต่างจังหวัด/ต่างประเทศ มีพฤติกรรมเลียนแบบ เกิดปัญหาอาชญากรรม - เยาวชนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การตั้งครรรค์ที่ไม่พร้อม มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเอดส์ <p>๒.๒ ปัญหาผู้สูงอายุ</p> <ul style="list-style-type: none"> - จำนวนประชากรผู้สูงอายุเพิ่มมากขึ้น ทำให้รัฐบาลต้องจัดสรรงบประมาณในการสงเคราะห์และสวัสดิการเพิ่มมากขึ้น - ผู้สูงอายุบางรายถูกทอดทิ้ง ขาดผู้ดูแลอุปการะ ใช้ชีวิตตามลำพัง ไม่มีอาชีพ ไม่มีรายได้ หรือมีปัญหาอุปสรรคต่างๆ ที่ทำให้ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ <p>๒.๓ ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม</p> <ul style="list-style-type: none"> - เด็กที่จบการศึกษาภาคบังคับ มักจะไม่เรียนต่อ โดยประสบปัญหาทางด้านครอบครัว มีฐานะยากจน ต้องทำงานช่วยเหลือครอบครัว ไม่มีเงินทุนในการศึกษา - เด็กวัยรุ่นสมัยใหม่ไม่ให้ความสำคัญ กับวัฒนธรรม ประเพณี ท้องถิ่นและภูมิปัญญาท้องถิ่น - ระดับคุณธรรม จริยธรรม และศีลธรรมของคนในสังคมลดต่ำลง 	<ul style="list-style-type: none"> - เด็กและเยาวชน - นักเรียนระดับมัธยมศึกษา - ผู้สูงอายุ - ประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลห้วยยาง 	<ul style="list-style-type: none"> - พฤติกรรมเลียนแบบ ก้าวร้าว ในสังคมเพิ่มมากขึ้น เด็กและเยาวชนอยากรู้ อยากลอง ส้อยั่ว ยุ่มากขึ้น เช่น ภาพยนตร์ ละคร เกมส์ เป็นต้น - ผู้ปกครองไม่มีเวลาในการอบรมเลี้ยงดูบุตร และเป็นตัวอย่างที่ไม่ดีให้กับเด็ก เช่น สูบบุหรี่ ดื่มสุรา ใช้ความรุนแรง เป็นต้น - ปัญหายาเสพติดทั้งในและนอกประเทศสูงขึ้น - จำนวนประชากรผู้สูงอายุของประเทศมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น ส่วนวัยเด็กและวัยทำงานน้อยลง - ผู้สูงอายุถูกทอดทิ้งมากขึ้น - รัฐบาลให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยเฉพาะการศึกษามากขึ้น แต่ยังมีปัญหาในทางปฏิบัติอยู่มาก - วัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นอันดี ไม่มีผู้สืบทอด มีการนำวัฒนธรรมต่างชาติเข้ามาผสมผสานกับวัฒนธรรมดั้งเดิม จึงเสี่ยงต่อการสูญหายและผิดเพี้ยนไปจากของดั้งเดิม - ปัญหาสังคมมีแนวโน้มเสื่อมโทรมมากขึ้น ระดับจิตใจ ระดับความสุขของคนในสังคมมีแนวโน้มลดต่ำลง

ขอบข่ายของปัญหา	พื้นที่และกลุ่มเป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
<p>๒. ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน</p> <p>๓.๑ การคมนาคม</p> <ul style="list-style-type: none"> - ถนนในหมู่บ้านและทางเชื่อมระหว่างหมู่บ้าน ตำบล บางสายเป็นถนนลูกรัง บางสายชำรุดเสียหาย เป็นหลุมเป็นบ่อ น้ำท่วมขัง ทำให้การคมนาคมไม่สะดวก - ป้ายบอกทาง ป้ายเตือนต่างๆ ยังไม่เพียงพอ ทำให้เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ และอาชญากรรม <p>๓.๒ ระบบการติดต่อสื่อสารและสารสนเทศ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ระบบอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงยังเข้าไม่ถึงพื้นที่ ทำให้หน่วยงานราชการและประชาชนในพื้นที่เข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ไม่เต็มที่ <p>๓.๓ ไฟฟ้าแรงดันต่ำ และไฟฟ้าแสงสว่าง</p> <ul style="list-style-type: none"> - การขยายเขตไฟฟ้าแรงดันต่ำ และไฟฟ้าแสงสว่างตามถนนและที่สาธารณะยังไม่ทั่วถึง ทั้งภายในหมู่บ้าน และไฟฟ้าเพื่อการเกษตร - ไฟฟ้าพลังงานแสงอาทิตย์ ขาดการดูแลรักษา ขาดผู้มีความรู้ในการดูแลรักษา <p>๓.๔ ระบบประปา</p> <ul style="list-style-type: none"> - ระบบประปาส่วนใหญ่ใช้น้ำจากแหล่งน้ำธรรมชาติ ทำให้น้ำที่นำมาใช้ไม่สะอาด เค็ม และไม่เพียงพอสำหรับใช้ในฤดูแล้ง <p>๓.๕ แหล่งน้ำ</p> <ul style="list-style-type: none"> - แหล่งน้ำที่มีอยู่ไม่ ตื้นเขิน เก็บกักน้ำได้น้อย อีกทั้งระบบชลประทานยังไม่ทั่วถึง ทำให้ในช่วงฤดูแล้งน้ำที่ใช้เพื่อการเกษตรไม่เพียงพอ 	<ul style="list-style-type: none"> - ถนนสายรองภายในหมู่บ้านและทางเชื่อมหมู่บ้าน/ตำบลในเขตพื้นที่ - ประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลห้วยยาง - ประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลห้วยยาง - ประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลห้วยยาง - ประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลห้วยยาง - 	<ul style="list-style-type: none"> - งบประมาณของ อบต. ไม่เพียงพอสำหรับก่อสร้างหรือปรับปรุง/ซ่อมแซม อาจได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากส่วนอื่น - การก่อสร้างที่ไม่ได้มาตรฐาน มีการทุจริตคอร์ปชั่นในโครงการก่อสร้างของทางราชการ - มีการก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม ถนนเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ - มีการจัดให้มีป้ายบอกทาง ป้ายเตือนต่างๆ เพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ - ระบบการสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศครอบคลุมพื้นที่ห่างไกลมากขึ้น ประชาชนในพื้นที่สามารถใช้อินเทอร์เน็ตความเร็วสูงได้อย่างทั่วถึง - ประชาชนมีไฟฟ้าแรงดันต่ำ และไฟฟ้าแสงสว่างสาธารณะตามถนนใช้ทั่วถึงมากขึ้น - มีการส่งเสริมการใช้ไฟฟ้าพลังงานแสงอาทิตย์มากขึ้น - งบประมาณของ อบต. ไม่เพียงพอสำหรับก่อสร้างหรือปรับปรุง/ซ่อมแซมให้มีคุณภาพ และได้มาตรฐาน อาจได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากส่วนอื่น - งบประมาณของ อบต. ไม่เพียงพอสำหรับขุดลอก/ขุดขยาย อาจได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากส่วนอื่น - ภัยธรรมชาติแปรปรวนมากขึ้น เช่น ภัยแล้ง อุทกภัย เป็นต้น

ขอบข่ายของปัญหา	พื้นที่และกลุ่มเป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
<p>๔. ปัญหาด้านสาธารณสุข</p> <p>๔.๑ การบริการด้านสาธารณสุข</p> <ul style="list-style-type: none"> - การบริการด้านสาธารณสุขยังไม่ทั่วถึง เนื่องจากสัดส่วนเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานไม่เพียงพอต่อประชาชน <p>๔.๒ โรคติดต่อและไม่ติดต่อ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ประชาชนป่วยเป็นโรคติดต่อ เช่น ไข้เลือดออก โดยเฉพาะกับเด็ก - ประชาชนยังไม่ให้ความสำคัญในการดูแลสุขภาพของอนามัยและสิ่งแวดล้อมทั้งของตนเองและสภาพแวดล้อมในครัวเรือนมากนัก เช่น บริโภคอาหารไม่ถูกสุขลักษณะ ขาดการออกกำลังกาย สภาพแวดล้อมในบ้านและชุมชนสกปรก เป็นต้น ทำให้เจ็บป่วย เช่น โรคเบาหวาน โรคความดันโลหิตสูง โรคมะเร็ง ฯลฯ <p>๕.ปัญหาด้านการเมือง การบริหาร</p> <p>๕.๑ การเมือง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ประชาชนส่วนหนึ่งยังไม่เข้าใจและไม่สนใจในทางการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยเท่าที่ควร เพราะคิดว่าเป็นเรื่องไกลตัว และเห็นว่าเรื่องทางการเมืองเป็นเรื่องที่น่าเบื่อ - ประชาชนส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจในสิทธิและเสรีภาพของตนเองและผู้อื่น - นักการเมืองท้องถิ่นยังทำหน้าที่ของตนเองได้ไม่เต็มที่ มีการทุจริตคอร์รัปชัน แสวงหาผลประโยชน์จากตำแหน่ง <p>๕.๒ การบริหาร</p> <ul style="list-style-type: none"> - ประชาชนส่วนหนึ่งยังไม่มีความเข้าใจในรูปแบบการปกครองท้องถิ่นเท่าที่ควร ส่งผลต่อการกระจายอำนาจ การเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของตน ทำให้ไม่สามารถพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง 	<ul style="list-style-type: none"> - ประชาชนในเขตพื้นที่ตำบล ห้วยยาง - ประชาชนในเขตพื้นที่ตำบล ห้วยยาง - ฝ่ายการเมือง - ประชาชนในเขตพื้นที่ตำบล ห้วยยาง - พนักงานส่วนตำบล 	<ul style="list-style-type: none"> - ข้อจำกัดด้านงบประมาณ เครื่องมือเครื่องใช้ และบุคลากรของทางราชการ ส่งผลต่อการพัฒนาด้านสาธารณสุข - การส่งเสริม ให้ความรู้ และตระหนักถึงความสำคัญของการมีสุขภาพ อนามัย และสิ่งแวดล้อมที่ดี ประชาชนมีแนวโน้มดูแลสุขภาพมากขึ้น - เทคโนโลยีและวิทยาการด้านการแพทย์ ด้านอาหาร มีความก้าวหน้าและทันสมัยมากขึ้น - ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของทางราชการมากขึ้น และเข้ามามีส่วนร่วม/แสดงออกในทางการเมืองมากขึ้น - ประชาชนรับรู้ถึงสิทธิและเสรีภาพของตนเองมากขึ้น - ความขัดแย้งทางการเมือง การแบ่งพรรคแบ่งพวก การหาผลประโยชน์ในทางการเมือง ยังคงมีอยู่ในสังคมไทย

ขอบข่ายของปัญหา	พื้นที่และกลุ่มเป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
<p>- ระบบราชการที่มีความเข้มงวดของระเบียบกฎหมาย ทำให้การบริการมีความล่าช้า ข้าราชการทำงานแบบเช้าชามเย็นชาม</p> <p>๖.ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม</p> <p>๖.๑ ทรัพยากรป่าไม้</p> <p>- มีการบุกรุกพื้นที่ป่าชุมชน ป่าไม้ถูกทำลาย โดยชาวบ้านมักตัดไม้มาเผาถ่านและทำฟืน ทำให้ทรัพยากรป่าลดลงเรื่อยๆ โดยไม่มีการปลูกทดแทน และเป็นป่าเสื่อมโทรม</p> <p>๖.๒ ทรัพยากรดิน</p> <p>- เป็นดินร่วนปนทราย และบางแห่งมีดินเค็มเจือปน</p> <p>๖.๓ ทรัพยากรน้ำ</p> <p>- แหล่งน้ำที่มีอยู่ตามธรรมชาติต้นเขิน ต้องพึ่งพาน้ำฝนตามธรรมชาติเป็นหลัก ระบบชลประทานยังไม่ครอบคลุมพื้นที่การเกษตร ไม่สามารถเก็บกักน้ำไว้ใช้ได้ตลอดทั้งปี และมีวัชพืชปกคลุมผิวน้ำ</p> <p>๖.๔ สิ่งแวดล้อม การทิ้งขยะ ทางระบายน้ำ</p> <p>- ประชาชนไม่มีความรู้ความเข้าใจและไม่ให้ความสำคัญในการดูแลรักษาความสะอาดในชุมชนของตนเอง การลดปัญหาขยะ การกำจัดขยะที่ถูกวิธี</p> <p>- ปัญหาการบริหารจัดการ การทำลายขยะ</p> <p>- ปัญหามูลสัตว์ตามถนน ทำให้สกปรก</p>	<p>พนักงานส่วนตำบล</p> <p>- พื้นที่ตำบลห้วยยาง</p> <p>- พื้นที่ตำบลห้วยยาง</p>	<p>- ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของทางราชการมากขึ้น และเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นมากขึ้น</p> <p>- มีการพัฒนาระบบการบริหารราชการ การให้บริการประชาชนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น มีการนำเทคโนโลยี และรูปแบบการบริหารจัดการ/การประเมินผล ที่มีประสิทธิภาพเข้าใช้ในระบบราชการมากขึ้น</p> <p>- ทรัพยากรธรรมชาติถูกทำลายเพิ่มมากขึ้น มีการบุกรุกที่สาธารณะเพื่อใช้เป็นที่ดินทำกินมากขึ้น</p> <p>- นายทุนและชาวต่างชาติเข้าถือครองที่ดินของชาวบ้านมากขึ้น</p> <p>- ปัญหาสิ่งแวดล้อม และมลภาวะ โดยเฉพาะขยะมีเพิ่มสูงขึ้น</p> <p>- ทรัพยากรธรรมชาติมีจำกัดแต่มนุษย์มีความต้องการใช้ทรัพยากรมากขึ้นเรื่อยๆ</p> <p>- ประชาชนยังขาดการตระหนักรู้ถึงปัญหาสิ่งแวดล้อม ขาดจิตสำนึกในการรักษาสิ่งแวดล้อม</p>

๓.๓ การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาท้องถิ่น

การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น โดยใช้เทคนิค SWOT Analysis (จุดแข็ง : Strength, จุดอ่อน : Weak, โอกาส : Opportunity, อุปสรรค : Threat) สามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

๓.๓.๑ การวิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อน

ด้าน	จุดแข็ง	จุดอ่อน
๑. ด้านเศรษฐกิจ	<p>๑. มีเส้นทางคมนาคมสะดวก สามารถใช้สัญจรและขนส่งสินค้า/สินค้าเกษตรได้สะดวก</p> <p>๒. มีพื้นที่เหมาะสมในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม</p> <p>๓. มีการรวมกลุ่ม กลุ่มอาชีพ กองทุนหมู่บ้าน หลายกลุ่ม</p> <p>๔. มีแหล่งเรียนรู้ทางการเกษตร (บ้านหนองไผ่งาม) เกษตรกรส่วนหนึ่งรวมกลุ่มผลิตปุ๋ยชีวภาพใช้สามารถลดการใช้ปุ๋ยเคมี</p> <p>๕. มีศูนย์รวมจิตใจของชาวโคราช คือ ท่าน้าวสุนาริ(ย่าโม) และ หลวงพ่อคุณ (วัดบ้านไร่)</p>	<p>๑. ปัญหาดินเค็มทำให้การปลูกพืชได้ผลผลิตไม่เต็มที่</p> <p>๒. ปัญหาเรื่องขาดแคลนแหล่งน้ำ แหล่งน้ำตื้นเขิน มีวัชพืช ไม่สามารถเก็บกักน้ำได้ จึงมักประสบภัยแล้งเป็นประจำ</p> <p>๓. ประชาชนส่วนใหญ่ยังมีรายได้น้อยไม่เพียงพอต่อรายจ่ายและค่าครองชีพที่สูงขึ้น มีพฤติกรรมฟุ่มเฟือย เงินออมน้อย</p> <p>๔. การรวมกลุ่มอาชีพยังไม่เข้มแข็งเท่าที่ควร ขาดเงินทุน ความรู้ทางวิชาการในการประกอบอาชีพ คุณภาพสินค้า การบริหารจัดการกลุ่ม และการหาตลาดรองรับ</p>
๓. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	<p>๑. มีเส้นทางคมนาคมเชื่อมต่อไปยังจังหวัดชัยภูมิ (บ้านหนองหญ้าปล้อง-โคกสี)</p> <p>๒. เป็นเส้นทางลัดไปกรุงเทพฯ ในช่วงเทศกาลที่มีการจราจรหนาแน่น</p> <p>๓. พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบสูงไม่ค่อยพบกับปัญหาน้ำท่วม</p>	<p>๑. มีทางหลวงแผ่นดินตัดผ่าน สำหรับเดินทางไปกรุงเทพฯ และภาคเหนือ ส่งผลให้การใช้รถค่อนข้างใช้ความเร็วสูง เกิดอุบัติเหตุบ่อย</p> <p>๒. สาธารณูปโภคยังไม่เพียงพอ ไม่ทั่วถึง และคุณภาพไม่ได้มาตรฐาน เช่น ถนนหลายสายเป็นหลุมเป็นบ่อ หลายสายยังเป็นถนนลูกรังอยู่ ไม่มีทางระบายน้ำ น้ำประปาขุ่น ไม่สะอาด ไฟฟ้าสาธารณะยังไม่ทั่วถึง ฯลฯ</p>

ด้าน	จุดแข็ง	จุดอ่อน
<p>๔. ด้านความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน</p> <p>๕. ด้านบริหารจัดการองค์กร</p>	<p>๑. มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย (อปพร./ตำรวจบ้าน)พร้อมเรียกใช้งานได้ตลอดเวลา เมื่อเกิดเหตุ</p> <p>๑. ที่ทำการ อบต. อยู่ติดถนนสายหลักในตำบล สะดวกต่อการมาติดต่อราชการของประชาชน</p> <p>๒. ผู้นำหมู่บ้านมีส่วนร่วมและคุ้นเคยในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่น การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น</p>	<p>๑. ขาดงบประมาณในการจัดซื้อวัสดุ ครุภัณฑ์ ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย</p> <p>๒. แผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยยังไม่มีประสิทธิภาพ และขาดการฝึกซ้อมและทบทวน</p> <p>๓. อาสาสมัครด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยไม่เพียงพอ</p> <p>๔. ไม่มีศูนย์รับแจ้งเหตุ ที่จะปฏิบัติงานได้ตลอด ๒๔ ชั่วโมง</p> <p>๕. ไม่มีรถกู้ชีพ หรือรถกู้ภัย ตลอดจนเครื่องมือ อุปกรณ์สำหรับการกู้ชีพ/กู้ภัย</p> <p>๑. นักการเมืองท้องถิ่นยังไม่มีความเป็นเอกภาพ มีการแบ่งพรรคแบ่งพวก</p> <p>๒. อบต.มีงบประมาณไม่เพียงพอต่อการแก้ไขปัญหาและสนองตอบความต้องการของประชาชนตามบทบาทหน้าที่</p> <p>๓. บุคลากรไม่เพียงพอต่อภารกิจ หน้าที่ที่เพิ่มมากขึ้น ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญเฉพาะด้าน โดยเฉพาะโครงการที่ต้องใช้เทคโนโลยีสูงหรือความชำนาญเป็นพิเศษ</p> <p>อบต.ห้วยยาง ไม่มีบุคลากรที่มีความชำนาญ</p> <p>๔. วัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์ ยังไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานและการให้บริการประชาชน</p> <p>๕. ประชาชนยังไม่เห็นถึงความจำเป็นและความสำคัญของ แผนชุมชนและแผนพัฒนาท้องถิ่น ทำให้ยังไม่สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างแท้จริง</p> <p>๖. อาคารที่ทำการ อบต. มีสภาพเก่า และคับแคบ ไม่สะดวกต่อการปฏิบัติงานและให้บริการประชาชน</p>
<p>๖. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p>	<p>๑. ประชาชนในพื้นที่มีความรับผิดชอบและมีจิตสำนึกในการจัดการกับขยะในครัวเรือนตัวเอง</p>	<p>๑. ปัญหาขยะมีปริมาณมาก ภาชนะรองรับและรถเก็บขยะและคนเก็บขยะไม่มี และไม่มีสถานที่ทิ้งหรือกำจัดขยะ</p> <p>๒. ประชาชนขาดจิตสำนึกในการรักษาสิ่งแวดล้อม การจัดการกับปัญหาขยะภาคครัวเรือน ไม่มีการคัดแยกขยะก่อนทิ้ง</p>

๓.๓.๒ การวิเคราะห์โอกาสและอุปสรรค

ด้าน	โอกาส	อุปสรรค
๑. ด้านเศรษฐกิจ	<p>๑. ประเทศไทยกำลังเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ทำให้มีโอกาสในด้านการค้า การลงทุนระหว่างประเทศมากขึ้น มีการแข่งขันทางการค้าสูง</p> <p>๒. สินค้าทางการเกษตรยังเป็นที่ต้องการของตลาดทั้งภายในและภายนอกประเทศ</p> <p>๓. มีการส่งเสริมจากภาครัฐในด้านการรวมกลุ่มอาชีพ วิสาหกิจชุมชน และให้ความรู้ด้านการประกอบอาชีพให้กับประชาชน เช่น สินค้า OTOP</p> <p>๔. มีส่วนราชการอื่นที่มีงบประมาณเข้ามาขุดลอกคูคลองแหล่งน้ำธรรมชาติ เพื่อขยายการใช้น้ำในการทำเกษตร ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตให้กับเกษตรกร</p> <p>๕. อำเภอบัวใหญ่ มีแนวโน้มที่จะได้รับการจัดตั้งเป็นจังหวัด</p> <p>๖. รายได้หลักของประเทศ คือ รายได้จากการท่องเที่ยว</p>	<p>๑. ไม่มีแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่</p> <p>๒. เศรษฐกิจโลกและภายในประเทศมีความผันผวน</p> <p>๓. ประเทศไทยต้องนำเข้าน้ำมัน ซึ่งถือเป็นวัตถุดิบที่สำคัญต่อการดำรงชีวิตและธุรกิจ</p> <p>๔. การเมืองระดับประเทศมีส่วนสำคัญโดยตรงกับการดำเนินนโยบายด้านเศรษฐกิจ ทำให้ปัญหาการเมืองไทยที่ไม่นิ่งส่งผลกระทบต่อการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ</p>
๒. ด้านสังคม การศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และสาธารณสุข	<p>๑. รัฐบาลรวมทั้งภาคเอกชน เริ่มให้การส่งเสริมการพัฒนาด้านสังคม สาธารณสุข การศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม มากขึ้น</p> <p>๒. มีหน่วยงานด้านสาธารณสุข ด้านการศึกษา อยู่ในระดับพื้นที่</p> <p>๓. ประเทศไทยมีศิลปะ วัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ ทั่วโลกให้การยอมรับและชื่นชม มีการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เช่น ประเพณีท้องถิ่น วิถีชีวิตในท้องถิ่น อาหารไทย</p> <p>๔. ประเทศไทยมีการเปิดเสรีในการนับถือศาสนา โดยเฉพาะศาสนาพุทธอันเป็นศาสนาประจำชาติ ซึ่งพบว่าประเทศไทยมีวัดอยู่เป็นจำนวนมาก</p>	<p>๑. ปัญหาด้านเศรษฐกิจ รายได้ของครอบครัวส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้ชีวิตของคนในสังคม ก่อให้เกิดปัญหาครอบครัวและสังคมตามมา</p> <p>๒. ค่านิยมและวัฒนธรรมที่ไม่ถูกต้อง สื่อต่างๆ เข้ามามีอิทธิพลต่อเด็กและเยาวชนมากขึ้น และส่งผลให้วัฒนธรรม ประเพณีอันดีงามถูกทำลายลงไปเรื่อยๆ</p> <p>๓. การปฏิรูปการศึกษาในประเทศไทยยังไม่ประสบความสำเร็จ ส่วนใหญ่มุ่งเน้นการแข่งขันมากกว่าความรู้คู่คุณธรรม</p> <p>๔. ปัญหาโรคระบาด เช่น ไข้หวัดนก ไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ เป็นต้น</p>

ด้าน	โอกาส	อุปสรรค
<p>๓. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน</p>	<p>๑. พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้กำหนดให้มีการจัดสรรงบประมาณให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสำหรับการจัดบริการสาธารณะ</p> <p>๒. มีส่วนราชการอื่นที่มีงบประมาณเข้ามาดำเนินการในพื้นที่ เช่น การก่อสร้างและบำรุงรักษาถนน ทางสะพาน ระบบประปา เป็นต้น</p>	<p>๑. รายได้ส่วนใหญ่เป็นเงินอุดหนุนจากรัฐบาลที่จัดสรรให้ โครงการขนาดใหญ่ต้องใช้งบประมาณสูงและเทคโนโลยีขั้นสูง อดต.ห่วยยาง จึงไม่สามารถดำเนินโครงการได้</p>
<p>๔. ด้านความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน</p>	<p>๑. มีหน่วยงานที่ให้การส่งเสริมสนับสนุนด้านอาสาสมัครป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย</p>	<p>๑. บุคลากรและเจ้าหน้าที่ด้านความมั่นคงมีน้อยไม่สามารถป้องกันและปราบปรามภัยต่างๆ ได้อย่างเพียงพอและทั่วถึง</p> <p>๒. ปัญหาเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบันส่งผลให้เกิดปัญหาอาชญากรรมเพิ่มมากขึ้น</p>
<p>๕. ด้านบริหารจัดการองค์กร</p>	<p>๑. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้กำหนดบทบาทในการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้อย่างชัดเจน เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น โดยที่หน่วยงานส่วนกลางและส่วนภูมิภาคส่งเสริมและสนับสนุนการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p> <p>๒. มีกระบวนการผลักดันระเบียบกฎหมายที่เอื้อประโยชน์ต่อการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น การยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล</p>	<p>๑. ข้อจำกัดต่างๆ ของระบบราชการ เช่น ระเบียบกฎหมายที่เคร่งครัด ไม่ยืดหยุ่น โครงสร้าง/สายการบังคับบัญชา/ขั้นตอนของงานราชการต่างๆ ที่ทำให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างล่าช้า เป็นต้น</p> <p>๒. รายได้ส่วนใหญ่เป็นเงินอุดหนุนจากรัฐบาลที่จัดสรรให้ โครงการขนาดใหญ่ต้องใช้งบประมาณสูงและเทคโนโลยีขั้นสูง อดต.ห่วยยาง จึงไม่สามารถดำเนินโครงการได้</p>

ด้าน	โอกาส	อุปสรรค
<p>๖. ด้าน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม</p>	<p>๑. ภาคเอกชน/กลุ่มหรือองค์กรมหาชน หันมาให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อม มากขึ้น</p> <p>๒. มีนวัตกรรมที่ช่วยรักษาสิ่งแวดล้อม มากขึ้น</p>	<p>๑. สถานการณ์ด้านสิ่งแวดล้อมโลกทวีความ เลวร้าย และรุนแรงมากขึ้น</p> <p>๒. การรักษาสิ่งแวดล้อมต้องได้รับความ ร่วมมือร่วมใจจากทุกคน ทุกภาคส่วน</p> <p>๓. นวัตกรรมที่ช่วยรักษาสิ่งแวดล้อมยังมี ค่าใช้จ่ายสูงและจำกัดเฉพาะบางส่วน ประชาชนทั่วไปจึงไม่สามารถเข้าถึงได้</p> <p>๔. ประชาชน/เอกชน/ภาคธุรกิจ มีการใช้ ทรัพยากรธรรมชาติและพลังงานเพิ่มสูงขึ้น เรื่อยๆ เช่น พลังงานไฟฟ้า น้ำ น้ำมัน ฯลฯ</p>

บทที่ ๕

ยุทธศาสตร์การพัฒนา และแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา	โครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบ
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๑. พัฒนาการคมนาคมและการขนส่ง	๑. โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก/หินคลุก/ลูกรังและถนนดิน	กองช่าง
		๒. โครงการปรับปรุงซ่อมแซมถนนค คสล./หินคลุก/ลูกรัง/ดิน	กองช่าง
		๓. ก่อสร้างท่อระบายน้ำ/รางระบายน้ำ	กองช่าง
		๔. ก่อสร้างสะพาน/ทางข้าม	กองช่าง
		๒. ติดตั้ง/ขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะ	๑. ปรับปรุง ซ่อมแซมไฟฟ้าสาธารณะ
	๒. ติดตั้ง/ขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะ	๒. ติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะริมถนนสองข้างทางและบริเวณทางแยก	กองช่าง
		๓. ขยายเขตการติดตั้งหม้อแปลงไฟฟ้า	กองช่าง
		๔. เพิ่มกำลังไฟฟ้าในบริเวณที่กระแสไฟฟ้าตก	กองช่าง
		๕. ขยายเขตการติดตั้งหม้อแปลงไฟฟ้า	กองช่าง
		๓. พัฒนาระบบประปาหมู่บ้านและระบบการระบายน้ำที่ได้มาตรฐาน	๑. ก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้าน
	๒. ขยายเขตระบบประปาหมู่บ้าน		กองช่าง
	๓. ปรับปรุงคุณภาพน้ำประปา		กองช่าง
	๔. ก่อสร้างและซ่อมแซมท่อระบายน้ำ		กองช่าง
	๕. ซ่อมแซมท่อประปาที่ชำรุดเสียหาย		กองช่าง

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา	โครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบ
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคม	๔.พัฒนาแหล่งน้ำสำหรับการอุปโภค	๑. ขุดลอกหนองน้ำและคลองธรรมชาติ	กองช่าง
	บริโภค และการเกษตร	๒. ปรับปรุงซ่อมแซมแหล่งกักเก็บน้ำและฝายน้ำล้น	กองช่าง
		๓. ก่อสร้างฝายน้ำล้น	กองช่าง
		๔. ขุดสระน้ำ	กองช่าง
	๕.การจัดการผังเมือง	๑. การวางและจัดทำผังเมือง	กองช่าง
๒.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ	๑.การส่งเสริมอาชีพและสนับสนุน	๑.โครงการฝึกอบรมอาชีพ	สำนักปลัด
	ภาคการเกษตร	๒.โครงการฝึกอบรมเพิ่มศักยภาพบุคลากรของกลุ่มเกษตรกรต่าง ๆ	สำนักปลัด
		๓. ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์	สำนักปลัด
		๔. จัดตั้งตลาดกลางเพื่อจำหน่ายสินค้าทางการเกษตร	ส่วนการเกษตร
		๕. โครงการแทรกแซงราคาพืชผลทางการเกษตร	ส่วนการเกษตร
		๖. ส่งเสริมให้ความรู้ด้านเกษตรอินทรีย์ให้กับเกษตรกร	ส่วนการเกษตร
		๗. โครงการสนับสนุนโครงการเศรษฐกิจพอเพียง	ส่วนการเกษตร
		๒.การพัฒนาศูนย์บริการถ่ายทอด	๑. ส่งเสริมสนับสนุนศูนย์บริการถ่ายทอดเทคโนโลยีทางการเกษตร
	เทคโนโลยีด้านการเกษตร	๒. จัดให้มีการอบรมดูงานและให้ความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีการเกษตร	ส่วนการเกษตร
		๓. ปรับปรุง สนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตร	ส่วนการเกษตร

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา	โครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบ
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคม	๑.เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	๑. ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีกิจกรรมของกลุ่ม /องค์กรในชุมชน	สำนักปลัด
		๒. โครงการจัดเก็บและบันทึกข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)	สำนักปลัด
	๒.ส่งเสริมสนับสนุนสังคมสงเคราะห์	๑. สนับสนุนเบี้ยยังชีพคนพิการ	สำนักปลัด
		๒. สนับสนุนเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ	สำนักปลัด
	การพัฒนาคุณภาพชีวิตแก่เด็ก สตรี	๒. สนับสนุนเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ	สำนักปลัด
	คนชรา ผู้ป่วยเอดส์ และผู้ด้อยโอกาส	๓. สนับสนุนเบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์	สำนักปลัด
		๔. จ้างนักเรียน / นักศึกษา ทำงานระหว่างปิดภาคเรียน	สำนักปลัด
		๕. อุดหนุนกิจการด้านสาธารณสุขให้แก่กิ่งกาชาดอำเภอ/จังหวัด	สำนักปลัด
		๖. การสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุ เด็ก และสตรี	สำนักปลัด
	๓.ส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ และการกีฬา	๑. โครงการแข่งขันกีฬาเยาวชนด้านยาเสพติด	ส่วนศึกษาฯ
		๒. การจัดส่งนักกีฬาเข้าแข่งขันกีฬาร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ	ส่วนศึกษาฯ
		๓. การจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์กีฬาให้แก่หมู่บ้าน	ส่วนศึกษาฯ
		๔. โครงการก่อสร้าง/ปรับปรุงสถานที่เล่นกีฬา	ส่วนศึกษาฯ
		๕. สนับสนุนกิจกรรมด้านการกีฬา	ส่วนศึกษาฯ
	๔.ส่งเสริมการรักษาความสงบ	๑. การป้องกันและบรรเทาความเดือดร้อนจากปัญหาสาธารณสุขภัยต่าง ๆ	สำนักปลัด
	เรียบร้อยและความปลอดภัย	๒. อุดหนุนกิจการงาน อปพร./ตำรวจบ้าน	สำนักปลัด
		๓. ฝึกอบรมทบทวนอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน	สำนักปลัด
	๔. โครงการฝึกอบรมหนึ่งตำบล หนึ่งทีมกู้ภัย	สำนักปลัด	

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา	โครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบ
๓.ยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคม	๔.ส่งเสริมการรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัย	๕. โครงการจัดซื้อวัสดุ ครุภัณฑ์ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	สำนักปลัด
		๖. โครงการตั้งจุดสกัด และจุดให้บริการประชาชนในช่วงเทศกาล	สำนักปลัด
๔.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมืองการบริหาร	๑.พัฒนาระบบการเมืองท้องถิ่น	๑. โครงการส่งเสริมสนับสนุนการเลือกตั้งตามระบอบประชาธิปไตย	สำนักปลัด
		๒. โครงการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในการปกครองระบอบประชาธิปไตยให้กับประชาชน	สำนักปลัด
		๓. จัดประชาคมสร้างจิตสำนึกให้กับประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่นของตนเอง	สำนักปลัด
	๒.ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพบุคลากร	๑. การจัดส่งบุคลากรเข้ารับการฝึกอบรมในหลักสูตรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน	สำนักปลัด
		๒. การให้ทุนการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี /ปริญญาโท	สำนักปลัด
		๓. โครงการฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพบุคลากรและทัศนศึกษาดูงาน	สำนักปลัด
		๔. โครงการฝึกอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับระเบียบว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล	สำนักปลัด
	๓.พัฒนาปรับปรุงเครื่องมือเครื่องใช้	๑. ปรับปรุง/ต่อเติมที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล	สำนักปลัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา	โครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	
๔.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมือง การบริหาร	๓.พัฒนาปรับปรุงเครื่องมือเครื่องใช้	๒. การปรับปรุง ซ่อมแซมทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล	สำนักปลัด	
		๓. โครงการจัดซื้อวัสดุ ครุภัณฑ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงานของ อบต.	สำนักปลัด	
	๔.พัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารและ เทคโนโลยี	๑. การจัดซื้อหนังสือพิมพ์ วารสารไว้ประจำที่ อบต.	สำนักปลัด	
		๒. โครงการประชาสัมพันธ์ผลงาน อบต.	สำนักปลัด	
		๓. ปรับปรุง/ก่อสร้างหอกระจายข่าว/เสียงตามสาย	กองช่าง	
		๔. โครงการปรับปรุงเว็บไซต์ของ อบต.	สำนักปลัด	
		๕. โครงการบริการอินเทอร์เน็ตตำบลให้กับประชาชน	สำนักปลัด	
	๕.พัฒนาระบบการบริหารงานตาม หลักธรรมาภิบาล	๑. อุดหนุนการดำเนินงานโครงการบริหารศูนย์ข้อมูลข่าวสารการ ซื้อหรือการจ้าง ของ อบต.ระดับอำเภอให้แก่ อบต.ห้วยยาง	สำนักปลัด	
		๒. โครงการจัดตั้งศูนย์บริการร่วม	สำนักปลัด	
		๓. โครงการจัดทำแผนที่ภาษี	ส่วนการคลัง	
		๔. โครงการประชาสัมพันธ์การจัดเก็บภาษี	ส่วนการคลัง	
	๕.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุข	๑.เสริมสร้างสุขภาพอนามัยและ ป้องกันโรคติดต่อ	๑. เสริมสร้างสุขภาพอนามัยและป้องกันโรคติดต่อแก่ประชาชน	สำนักปลัด
			๒. การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด	สำนักปลัด
		๓. ส่งเสริมให้หน่วยสาธารณสุขแก่เจ้าหน้าที่อาสาสมัคร สาธารณสุขหมู่บ้าน	สำนักปลัด	
		๔. บริการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า และทำหมันสัตว์เลี้ยง	ส่วนการเกษตร	
		๕. โครงการส่งเสริมสุขภาพและการออกกำลังกาย	สำนักปลัด	

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา	โครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบ
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาทางการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น	๑. การสนับสนุนด้านการศึกษา	๑. การสนับสนุนสื่อการเรียนการสอนให้แก่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	ส่วนการศึกษาฯ
		๒. สนับสนุนวัสดุ ครุภัณฑ์ อุปกรณ์ ต่าง ๆ ให้แก่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	ส่วนการศึกษาฯ
	๔. พัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยี	๓. โครงการสนับสนุนอาหารกลางวันและอาหารเสริม (นม) ให้แก่เด็กนักเรียน	ส่วนการศึกษาฯ
		๔. การจัดกิจกรรมวันสำคัญต่างๆเช่นวันพ่อ/แม่/วันเด็กแห่งชาติ	ส่วนการศึกษาฯ
		๕. โครงการต่อเติม / ปรับปรุงอาคารเรียนศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	ส่วนการศึกษาฯ
		๖. โครงการเพิ่มศักยภาพบุคลากรทางการศึกษาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กใน ต.ห้วยยางทั้ง ๒ ศูนย์	ส่วนการศึกษาฯ
		๕. อุดหนุนโรงเรียนในเขตตำบลห้วยยางทั้ง ๖ แห่ง	ส่วนการศึกษาฯ
		๒) การส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรม ประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น	๑. อุดหนุนกิจการงานวันสำคัญของอำเภอบัวใหญ่งานประเพณีบัวไหม บัวใหญ่
	๒. การจัดกิจกรรมโครงการบุญทอดเทียนโฮม		ส่วนการศึกษาฯ
	๓. การจัดกิจกรรมโครงการประเพณีบัวไหมบัวใหญ่		ส่วนการศึกษาฯ
	๔. การจัดกิจกรรมโครงการรดน้ำดำหัวผู้สูงอายุ		ส่วนการศึกษาฯ
	๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้าน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑) ป้องกัน ดูแลรักษา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑. โครงการจัดซื้อเตาเผาขยะไร้มลพิษ
๒. จัดซื้อถังรองรับขยะ			สำนักปลัด
๓. โครงการจัดซื้อรถขนขยะ			สำนักปลัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา	โครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบ
๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้าน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๒) การบำบัดและฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑. โครงการร่วมใจปลูกต้นไม้ในวันสำคัญเช่นวันพ่อ/วันแม่	สำนักปลัด
		๒. โครงการขุดลอกคูคลองสาธารณะหรือทางระบายน้ำสาธารณะ	สำนักปลัด
		๓. ปรับปรุงภูมิทัศน์บริเวณที่ทำการ อบต.ห้วยยางและ๑๒หมู่บ้าน	สำนักปลัด
		๔. รณรงค์เพื่อความร่วมมือฟื้นฟูธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	สำนักปลัด
		๕. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการเพื่ออนุรักษ์และ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่นให้คงอยู่อย่างยั่งยืน	สำนักปลัด
		๖. ปรับปรุงภูมิทัศน์สองข้างทางในพื้นที่ตำบลห้วยยาง	สำนักปลัด

ส่วนที่ ๖ การปฏิบัติและติดตามประเมินผล

.....

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำและประสานผลพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ เป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมท้องถิ่น ซึ่งจำเป็นต้องกำหนดแนวทางการพัฒนาในแผนพัฒนาท้องถิ่น ตอบสนองต่อปัญหาความต้องการและศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล รวมทั้งสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดนครราชสีมาแบบบูรณาการแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ตลอดจนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ดังนั้น การทำแผนพัฒนาไปสู่การปฏิบัติ จึงสามารถแบ่งเป็น ๔ แนวทาง ดังนี้

๑. องค์การบริหารส่วนตำบล ดำเนินเอง โดยการแปลงแนวทางการพัฒนาและโครงการนำไปจัดทำเป็นแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ๓ ปี และองค์การบริหารส่วนตำบล ดำเนินการปฏิบัติ เพื่อบรรลุจุดประสงค์ของแผนงานโครงการ

๒. สนับสนุนให้หน่วยงานอื่น หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรเอกชน เป็นผู้ดำเนินการในกรณีที่องค์การบริหารส่วนตำบล ไม่มีความพร้อมหรือไม่มีศักยภาพเพียงพอและมีหน่วยงานหรือองค์กรอื่น มีศักยภาพและความพร้อมที่จะดำเนินงานมากกว่า

๓. การร่วมมือกับหน่วยงานหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือองค์กรเอกชนอื่น ในการดำเนินงานในกรณีที่การปฏิบัติงานจะต้องเกี่ยวข้องกับหน่วยงานหรือองค์กรโดยอาจดำเนินงานในรูปแบบหุ้นส่วน สหการ หรือคณะทำงาน หรือคณะกรรมการ

๔. การประสานหน่วยงานหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรเอกชนอื่น เป็นผู้จัดสรรงบประมาณและการดำเนินการตามแผนงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแนวทางที่กำหนดไว้ในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนธาตุ โดยผ่านความเห็นชอบจากคณะผู้บริหารท้องถิ่นและคณะกรรมการพัฒนาคณะกรรมการประสานการพัฒนาและผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่นตามลำดับ

หน่วยงานดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

กำหนดหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโดยการกำกับดูแลของปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลและผู้บริหาร ดังนี้

๑. สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล
๒. ส่วนการคลัง
๓. กองช่าง
๔. ส่วนการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
๕. ส่วนส่งเสริมการเกษตร

การติดตามประเมินผล

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำและประสานงานแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ หมวด ๖ ข้อ ๓๘ กำหนดให้ผู้บริหารท้องถิ่นแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผล แผนพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วย

(๑) ประธานสภาท้องถิ่น	เป็น	ประธานกรรมการ
(๒) ผู้แทนสมาชิกสภาท้องถิ่น	เป็น	กรรมการ
- (คัดเลือกกันเอง จำนวน ๒ คน)

- (๓) ผู้แทนประชาคมท้องถิ่น เป็น กรรมการ
(คัดเลือกกันเอง จำนวน ๒ คน)
- (๔) ผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่สภา เป็น กรรมการ
(ท้องถิ่นคัดเลือก จำนวน ๒ คน)
- (๕) ผู้แทนฝ่ายบริหารที่คัดเลือกกันเอง เป็น กรรมการ
(จำนวน ๒ คน)
- (๖) ผู้ทรงคุณวุฒิที่สภาท้องถิ่นคัดเลือก เป็น กรรมการ
(คัดเลือกกันเอง จำนวน ๒ คน)

ให้คณะกรรมการเลือกกรรมการคนหนึ่ง ทำหน้าที่เลขานุการคณะกรรมการ

คณะกรรมการติดตามและประเมินผล แผนพัฒนาท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่

- (๑) กำหนดแนวทาง วิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา
- (๒) ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา
- (๓) รายงานและเสนอความเห็น ซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ต่อสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น และประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชน ในท้องถิ่นทราบโดยทั่วกันอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ภายในเดือน ธันวาคม ของทุกปี ทั้งนี้ให้ตีตประกาศโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวัน
- (๔) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อช่วยปฏิบัติงานตามที่เห็นสมควร

ห้วงเวลาในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา/การรายงานผลการติดตามฯ

คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยยาง ได้มีมติในการประชุม ให้ติดตามและประเมินผลแผนฯ ปีละ 1 ครั้ง คือภายในเดือนธันวาคม ของปี

คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลรายงาน ผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นและประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบโดยทั่วกันอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ภายในเดือน ธันวาคมของทุกปี ทั้งนี้ให้ตีตประกาศโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวัน
